

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA / ANY XLVI NÚM. 2321 2,90€ / 31 MARÇ 2024

Catalunya Cristiana

 /catalunyacristiana

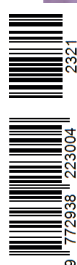
 catalunya_cristiana

www.catalunyacristiana.cat

 @catcristiana

 catalunya cristiana

45 Anys

Gàbia Monés

SUMARI

31 MARÇ 2024

Editorial	03
La setmana	05
Opinió	06
Carta dominical	07
En primer pla	08
Vida eclesial	12
Diàleg	24
Parròquies en sortida	26
Carta dominical	30
Bíblia	32
Litúrgia	34
Espai lectors	36
Cultura	38
Agenda	46
Des del carrer	47

8-10

Pistes del Triduum Pasqual 2024

Reflexions de Pepe Rodado,
consiliari general de l'Acció
Catòlica Obrera

A photograph of Pope Francis seated at a long wooden table during a synod. He is wearing white papal vestments and is looking towards the left. The table is equipped with laptops and microphones. In the background, other participants in clerical attire are seated at similar tables in a large, modern hall with a high, vaulted ceiling.

14-15

Una nova tasca per a la Secretaria del Sínode

Francesc vol pastors i experts de tots els continents per treballar el material existent i l'experiència de les Esglésies locals

A photograph of the exterior of a Gothic church. The image shows the lower part of a tall, grey stone tower with a crenellated top. To the left, a large, ornate rose window is visible. The architecture features intricate carvings and a pointed arch entrance.

26-29

Les parròquies de Vilafranca

Formen una comunitat eclesial vital amb sentit de comunió, participació i missió

A religious painting depicting the baptism of Christ. Jesus is shown reclining on a rock, partially nude with a red cloak draped over his shoulder. He holds a wooden staff. John the Baptist, wearing a blue robe, stands before him, pouring water from a shell. In the background, another figure in a yellow robe is visible. The scene is set in a lush, green landscape with trees and a body of water.

38-39

Nou catecisme de la Conferència Episcopal Espanyola

Està pensat per a catecúmens adults i per als qui retornen a la fe

EDITORIAL

La nostra fe

Som a Pasqua. Els cristians sabem que Crist ha ressuscitat, però fem una ullada al món i veiem que continua igual que ahir. Fins i tot pitjor, perquè han començat noves guerres, d'altres s'han intensificat, esclaten tensions latents... I demà? A l'horitzó es perfilen amenaces de tota mena. És possible que acabin esdevenint reals? L'experiència ens diu que sí, que no hi ha res que ho impedeixi. I llavors ens demanem on queden els efectes de la mort i la resurrecció del Fill de Déu. Les conseqüències d'aquest fet decisiu de la història, no haurien de ser tangibles, indubtablement comprovables en el dia a dia de la humanitat? O és que potser tot allò que va passar fa vint segles ho hem de considerar una història bonica i prou? Si és així, quin sentit té aleshores continuar esforçant-se, lluitant i en darrer terme vivint? Si guaitem el passat ens adonarem que la humanitat ha viscut situacions encara molt pitjors que l'actual, i tanmateix els nostres avantpassats van considerar que valia la pena refer-se i tirar endavant. Què els empenyia a perseverar si l'evidència diu que el mal tard o d'hora sempre torna? Només decideix seguir caminant qui creu que hi ha un lloc on arribar, encara que no el vegi. Sense aquest fi últim, el paisatge deixa de ser bonic, el camí és un absurd i el pelegrí s'abandona i deixa d'ajudar el company de camí. La persona humana sempre ha cregut en una finalitat última. Per als cristians és la vida eterna en Déu, tot Ell Amor. El nostre fonament és la confiança que Jesús ha mort i ressuscitat per nosaltres, i que ho ha fet no com un deure sinó per amor. Només per amor als altres un es deixa clavar a la creu, i només per amor la mort no és la fi de tot. És aquesta fe la que ens permet avançar pel camí de la vida. Des d'aquesta esperança podem dir, ara sí, bona Pasqua a tothom!

.....

CAFÈ TEOLÒGIC

Fiducia Supplicans: per què la polèmica? Dr. Gaspar Mora

7
ABRIL
19:30H

 Basílica de la Concepció
(C/ Roger de LLúria, 70)

**Inscripcions
i més info:**

La setmana en tuits

NÚRIA ORTÍN

@OrtinNuria

20/03/2024

Directora de la Fundació Obra Mercedària

Arran de les protestes de funcionaris de presons per l'assassinat d'una treballadora al CP Mas d'Enric, la Fundació Obra Mercedària demana un acord entre les parts implicades en aquest conflicte, perquè ara mateix tots hi perdem

PILAR

@PilarPsiq

20/03/2024

Psiquiatra

Jo no crec que Déu "ens envii" una malaltia, que "s'endugui algú" quan mor, aquestes coses són viure. El que crec és que ens estima amb bogeria i ens acompanya quan la vida fa mal i ens regala les persones que són eines de la seva Providència

EDUARD SALA

@edsala62

19/03/2024

Director de Càritas diocesana de Barcelona

La incapacitat del Parlament per arribar a acords es concreta en menys pressupostos per millorar la vida de la gent i per cobrir necessitats que no poden esperar. La factura de no saber cedir i dialogar millor la paguem tots i totes. Caldria anar més al racó de pensar

LA SETMANA

Escoltat a Ràdio Estel

IGNASI MIRANDA

LA SETMANA SANTA I L'INICI DE LA PASQUA

Oferim una programació pròpia de Setmana Santa entre el 24 de març i l'1 d'abril. Després de la benedicció de palmes i la missa de Diumenge de Rams des de la catedral de Barcelona, emetem Dijous Sant la missa de la Cena del Senyor a les 19 h, des de la mateixa seu. Divendres Sant transmetem a les 15 h el Sermó de les 7 Paraules, a càrrec de Josep Maria Martí Bonet, i l'acte litúrgic de la Passió del Senyor a les 17. Dissabte Sant, la Vetlla Pasqual és a les 21.30 h novament des de Montserrat. I Diumenge de Resurrecció donem a les 10.30 h la

missa pontifical de Pasqua presidida, com totes les celebracions de la catedral, pel cardenal Joan Josep Omella.

A la Litúrgia de les Hores, habitualment amb Laudes a les 7.30 i Vespres a les 18.45 h, hi ha canvis Dijous Sant, en què no emetem les Vespres; Divendres Sant, amb Matines i Laudes seguits a les 8 i igualment sense Vespres; Dissabte Sant, també amb Matines i Laudes a les 8 i Vespres a les 18 h, i Diumenge de Resurrecció amb Laudes a les 8.30. El Rosari es manté fidel a la seva cita cada dia a les 7.

Zoom MACIÀ GRAU

Amb motiu del Dia del Seminari, el dissabte 16 de març es va fer la tradicional vetlla de pregària per les vocacions al Seminari de Barcelona. La celebració, seguida per més d'un centenar de feligresos, va estar presidida pel cardenal Joan Josep Omella. L'arquebisbe de Barcelona va reconèixer que "els nostres temps no són fàcils per fer el pas d'una entrega total i incondicional". Això no obstant, es va mostrar esperançat i va recordar que el ministeri sacerdotal és una entrega "joiosa i lliure al servei del Regne".

L'efemèride

1 d'abril del 1863

Al carrer Canuda de Barcelona obren el primer establiment les Germanetes dels Pobres

Contrapunt

Caritat i fraternitat

MN. RAMON MARIA BOSCH VENDRELL

Rector de les parròquies d'Esparreguera i de Monistrol de Montserrat

L'Evangeli té un tossut costum de no fer rebaixes

La paraula “caritat” l’hem identificat al llarg de la història de la misericòrdia amb realitats que s’han anat empobrint, fins a anar-la anul·lant sota un paternalisme, una beneficència més tranquil·litzadora que eficaç o, encara, reduïda a una bonhomia per a qui en tingui.

N’hem cercat altres formes per expressar-la: servei, solidaritat, compromís... i tantes altres que han passat l’actitud del cor (que podia semblar massa sensible) al cap, on sembla que resideix el compromís, el sentit de justícia, l’acció transformadora, de manera que es constitueixen en processos d’eficàcia. Fins i tot, sovint, el debat de recerca d’estratègies ha portat a

confrontar grups en la pròpia acció assistencial.

Canviar les paraules no surt de franc: deslligant tot concepte que impliqui el cor podríem trobar una caritat tan pensada i racional que creï una barrera feta del material del propi servei (processos, recursos, burocràcia, garanties...), separant el servidor i el servit. La por de ser ferits per la proximitat del problema aliè, o una recerca d’objectivitat, ens podria posar més davant de problemes i situacions, que de persones víctimes de problemes i situacions adverses.

Davant i al voltant nostre, des de la mirada evangèlica, solament tenim germans i germanes amb els qui

compartim l’única riquesa veritable que posseïm, que és la pròpia vida: la compartim igual amb la persona que ens truca demanant ajut, com aquella amb qui compartim la dedicació d’un voluntariat, o amb la qui celebrem junts l’Eucaristia, o amb cada conegut. L’Evangeli té un tossut costum de no fer rebaixes, i en la pronúncia de les paraules Parenostre, hi ha un reconeixement d’una genètica comuna per un do preciós de l’Esperit Sant.

I per segellar aquest lligam sols hi ha l’Amor, la caritat, amb la qual Jesús va revelar el Pare predicant, guarint, perdonant, morint, ressuscitant i compartint la taula. ■

Punt de vista

Una altra presó és possible

JOSÉ MARÍA CAROD FÉLEZ

Mercedari i director del Secretariat de Pastoral Penitenciària de Barcelona

Són molts els que estan patint les conseqüències del no-diàleg

Presó, interns, mort, assassinat, homicidi... s’ha desfermat un vendaval de manifestacions, talls d’accessos a presons, declaracions dels uns i dels altres.

Les entitats socials catalanes han manifestat la seva preocupació: Taula del Tercer sector, ECAS, Taula de Participació Social. També les entitats cristianes han parlat. I en una cosa tothom està d’acord: que els funcionaris de presons, treballadors públics, tenen dret a reivindicacions com qualsevol altre treballador. I que han de ser escoltats. En definitiva: han de mostrar el seu millor tarannà sobre una taula de diàleg. Només des de l’encontre és possible una solució.

Desconec el moment en què es

farà possible l’acord. Suposo que hi deu haver moltes altres motivacions ocultes que ara es volen reivindicar, però no podem estar d’acord amb el mètode. Un assassinat i el posterior suïcidi de l’intern són la major expressió de violència. Però s’ha desfermat una cadena de fets abocats a despertar més violència, tant fora com dins de les presons.

No penso que això sigui el que la nostra societat vol. Ningú no ho vol. Però són molts els que estan patint les conseqüències del no-diàleg: els funcionaris, els interns, les famílies dels interns, els advocats, els professionals no funcionaris, els col·laboradors de programes de reinserció, els voluntaris, els cape-

llans. I més: es veuen conculcats els drets dels interns perquè han estat o estan sotmesos a règim de càstig i aïllament tancats a les cel·les. Es trenca la continuïtat dels programes de rehabilitació, es fomenta el descontentament i la violència dels que no tenen veu... es vulnera el dret a l’assistència religiosa...

El model d’execució penal actual —més centrat en la reinserció social i laboral dels interns— fa anys que s’implementa a poc a poc a les presons. També mesures alternatives a la presó, major intervenció social, major transparència, penes obertes a l’esperança... però no tothom hi està d’acord. Esperem que sigui una minoria. ■

**CARD. JOAN JOSEP
OMELLA OMELLA**
Arquebisbe de Barcelona

La festa del foc i de l'aigua

Al·leluia! Crist viu! Avui Jesús ressuscitat ens ensenya que la vida és més forta que la mort, que l'amor és més poderós que l'odi. Una font d'esperança i de pau brolla del sepulcre de Crist i ens omple el cor d'alegria.

Ahir a la nit vam celebrar la Vetlla Pasqual. Aquesta festa és, tal com ens diu sant Agustí, “la mare de totes les santes vetlles”, ja que és la nit en què tornem a viure que Crist ha ressuscitat. Avui, a l'estil de les antigues catequesis mistagògiques, voldria fer-vos una senzilla reflexió sobre dos elements significatius d'aquesta bella celebració: el foc i l'aigua.

Durant la nit de Pasqua, enmig de la foscor, després de beneir el foc, encenem el ciri pasqual. Fixem-nos amb atenció en els símbols que hi ha en ell. El primer element que ens crida l'atenció és una creu en la qual es claven cinc grans d'encens. Aquests grans representen les cinc ferides de la Passió de Jesús. Podem observar també que al ciri hi ha dues lletres, l'alfa i l'omega, que són la primera i l'última de l'alfabet grec. Aquestes lletres simbolitzen que Crist és el principi i el final (cf. Ap 22,13). Ell, simbolitzat pel ciri pasqual encès, estarà amb nosaltres fins al final dels temps.

El ciri encès representa Jesús ressuscitat. Ell és la llum del món. Ell és la llum que brilla enmig de la foscor. Qui segueixi les seves passes no caminarà mai a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida (cf. Jn 8,12). Obrim el nostre cor a Jesús i

deixem-nos transformar pel foc del seu amor.

Durant la Vetlla Pasqual, a partir del ciri pasqual, encenem altres espelmes més petites que cadascú porta durant la celebració. I és que Crist vol compartir amb nosaltres la seva llum. No amaguem la llum que Crist ens regala, compartim-la amb els nostres germans, especialment amb els més vulnerables.

El segon element significatiu de la nit de Pasqua és l'aigua. L'aigua és font de vida i té la capacitat de rentar i purificar. A la nit de Pasqua es beneeix l'aigua que després s'utilitzarà per a tots aquells que rebin el sagrament del baptisme. Durant aquesta celebració i tot el temps pasqual, tota l'assemblea serà aspergida amb aquesta aigua. D'aquesta manera renovarem les promeses del baptisme i recordarem amb gratitud aquell dia que ens vam unir a Crist i ens vam convertir en membres de l'Església.

Jesús és la font que ens regala l'aigua de la vida. Aquesta aigua sacia els nostres anhels més profunds. Qui en beu no tornarà a tenir mai més set (cf. Jn 4,14). Ell és l'únic que pot fer brollar del nostre interior una font d'aigua viva que calmi la set de qui s'acosti a nosaltres buscant una paraula de pau i esperança.

Benvolguts germans i germanes, demanem a Déu que ens converteixi en persones ressuscitades, en homes i dones de llum, plens de l'alegria de Crist ressuscitat. Crist viu, ens estima i sempre serà al nostre costat. Bona Pasqua de Resurrecció! ■

Pistes del Tríduum Pasqual 2024

“JESUCRIST, LA NOSTRA ESPERANÇA”

PEPE RODADO

Consiliari general de l'Acció Catòlica Obrera (ACO)

Il·lustracions: Amadeu Bonet, militant de l'ACO de Lleida (Ama10art)

Que l'esperança us ompli d'alegria” (Rm 12,12) són unes paraules de sant Pau als Romans en tot un capítol (el 12) que és una invitació a viure una nova vida en Jesucrist, que creiem que és ben actual i motivadora per a la nostra vida cristiana avui.

L'esperança i l'alegria són dos elements identificatius dels seguidors i seguidores de Jesús en tot temps. També, doncs, han de ser-ho per a nosaltres avui, que vivim en un món tan marcat per les injustícies, les desigualtats, el patiment i la mort, i que sovint ens instal·len en la desesperança, quan no en el cinisme.

La Pasqua és el temps on se'ns convida a fer experiència del pas de Déu per la nostra vida, personalment i col·lectiva, sense defugir la duresa de la realitat, però sentint la seva presència amorosa i de vida que ens crida a renovar-nos a imatge del seu Fill estimat i poder viure com a tals, fent realitat el seu Projecte i el seu Somni, que és el que Jesús anomena el Regnat de Déu. Aquest Regne que vol incloure tota la persona, totes les persones i tota la creació.

La proposta de vida que Déu ens fa la podem acollir

lliurement o la podem rebutjar seguint altres propostes més immediates, lligades a interessos particulars o als dels ídols que volen usurpar el lloc de Déu. Així ho mostra la història humana recollida a la Bíblia, especialment al llibre de l'Èxode i en la vida de Jesucrist. La història de la humanitat ho és de patiment i de mort, però alhora és història de salvació, gràcies a la voluntat i l'acció de Déu, que mai no deixa el seu poble desamparat sinó que contínuament es fa present, de maneres diverses, actuant i sent font de vida i d'esperança per al seu Poble.

“En ell (Jesucrist) tenim posada l'esperança: ell continuarà salvant-nos”, diu sant Pau als Corintis (2Co 1,10); i als Efesis els diu: “Nosaltres que des del principi tenim posada en Crist la nostra esperança” (Ef 1,12). I a Timoteu li diu: “Si lluitem i treballem, és perquè tenim posada l'esperança en el Déu viu, que és el salvador de tots els homes, sobretot dels qui són creients” (1Tm 4,10).

Afirmar que Jesucrist és la nostra esperança, molt més que un lema bonic, vol ser l'expressió de la nostra fe, que és un do de Déu, i que està cridada a renovar-se i fer-se vida en el misteri pasqual. “Sembrar amb fets l'esperança i donar-ne raó constitueix un signe que quelcom nou s'està gestant i fructificarà enmig de les runes del món vell” (Luis Fernando Crespo, *Revisión de vida y seguimiento de Jesús*).

Us convidem, allà on sigueu, a fer vostre el camí de Jesucrist. ■

DIJOUS SANT (cf. Joan 13,1-15)

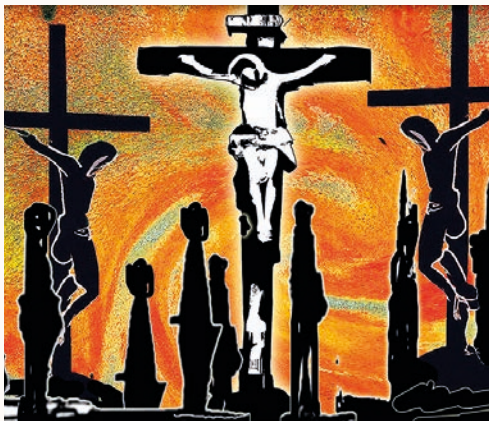

- **Mirant Jesús, quins gestos d'amor gratuït i d'esperança descobreixo en la seva vida? Com els descobreixo presents en la meua?**
- **Mirant les persones que m'envolten i el nostre món, quins gestos de servei gratuït descobreixo i quina esperança transmeten? Quina desesperança descobreixo en la falta de gratuïtat de la nostra societat?**
- **Dialoga confiadament amb Jesús, agraint el que has descobert i expressa-li el que desitges...**

Es posa als peus dels deixebles per rentar-los-els, com fan els servents i els esclaus

Jesús intueix que arriba el moment decisiu de la seva vida i de la missió que el Pare li ha encomanat. A Jerusalem es va tancat el cercle dels qui cerquen la seva mort. En el mateix grup de deixebles hi ha qui se sent defraudat per Jesús, perquè no s'ajusta a les seves expectatives. Judes vincula la seva frustració amb els interessos dels qui conspiren contra Jesús. En aquest moment, Jesús, compartint la taula amb els seus deixebles i amics, com ha fet tantes vegades, fa un gest sorprenent. Es posa als peus dels deixebles per rentar-los-els, com fan els servents i els esclaus. Aquest gest de servei és un gest d'amor que explicita el sentit de la vida de Jesús, que ha estimat els seus i ara ho fa fins a l'extrem. Aquest amor fet servei gratuït és expressió alhora de la seva confiança total, de la seva esperança en el seu Pare, de qui ve i a qui torna, amb qui se sent en comunió permanent. Aquest gest, com el de la seva entrega fins a la creu, com el de l'acostament i acollida als pecadors, com el de valoració i confiança envers els petits i els "ningú", són gestos gratuïts que concreten la seva esperança en Déu i en les persones, els seus fills i filles. El Mestre i Senyor ens diu als deixebles: "Us he donat exemple, perquè, tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres" (Jn 13,15).

DIVENDRES SANT (cf. Joan 18,1-19,42)

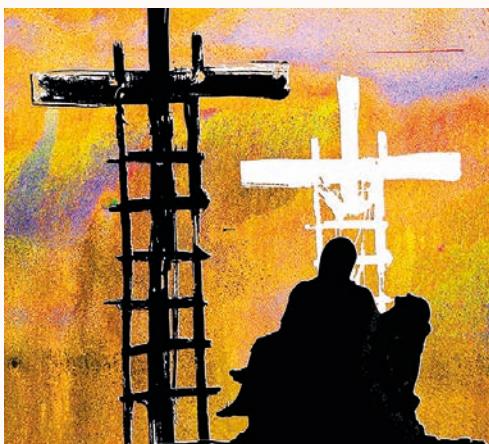
- **Mirant Jesús en la seva passió a la creu, quina és l'esperança que l'anima i el sosté? En les meves creus, quina esperança em sosté?**
- **Mirant les persones que m'envolten i el nostre món, quines experiències de passió i creu descobreixo? Hi veig alguna esperança que m'ajuda a viure-les?**
- **Dialoga confiadament amb Jesús, agraint el que has descobert i expressa-li el que desitges**

Déu, donant-nos el seu Fill fins a la creu, expressa la seva esperança en la seva creació

Si el Diumenge de Rams contemplàvem l'entrada de Jesús a Jerusalem com la d'un rei humil i pacífic, avui el contemplem com un rei crucificat, enmig del seu poble condemnat i crucificat, i expulsat de la ciutat santa: "Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit" (Jn 1,11). Mai no acabarem d'admirar prou i deixar-nos tocar per aquest misteri d'amor fins a l'extrem!

Diu Jesús a Nicodem: "Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu no ha enviat el seu Fill al món perquè el món fos condemnat, sinó per salvar-lo per mitjà d'ell" (Jn 3,16-17). Podríem dir que Déu, donant-nos el seu Fill fins a la creu, expressa la seva esperança en la seva creació, en la humanitat que ell ha creat, en els fills i filles que una i altra vegada li donen l'esquena per viure la seva vida.

El papa Francesc ens diu: "De vegades sentim la temptació de ser cristians mantenint una prudent distància de les nafres del Senyor. Però Jesús vol que toquem la misèria humana, que toquem la carn sofrent dels altres. Espera que renunciem a buscar aquestes cobertures personals o comunitàries que ens permeten mantenir-nos a distància del nus de la tempestat humana, perquè acceptem de debò entrar en contacte amb l'existència concreta dels altres i coneguem la força de la tendresa. Quan ho fem, la vida sempre se'ns complica meravellosament i vivim la intensa experiència de ser poble, l'experiència de pertànyer a un poble" (EG 270).

DISSABTE SANT (cf. Joan 19,38-42)

- **Com ens ajuda a viure les pèrdues i els fracassos la fe i l'esperança en Jesús?**
- **Mirant les persones que m'envolten, com viuen les pèrdues o els fracassos dels seus projectes o expectatives? Se'ls han obert noves perspectives i possibilitats vitals?**
- **Dialoga confiadament amb Jesús, agraint el que has descobert i expressa-li el que desitges...**

La mort pot ser també una ocasió per replantejar la manera com afrontem la vida

La mort de les persones estimades la vivim habitualment amb el dolor de la pèrdua, com un interrogant obert moltes vegades, sense respostes. El silenci n'és sovint la seva expressió, acompanyat de vegades per la incomoditat. "Viure per a què? De què val esforçar-se, lluitar, si total...?" Per als creients, i per als cristians i cristianes específicament, també n'és un interrogant la mort, i la mort violenta, injusta, abans d'hora, encara més. Però la mort pot ser també una ocasió per replantejar la manera com afrontem la vida. Per a Josep d'Arimatea i per a Nicodem va suposar fer un pas endavant per manifestar la seva fe i el seu seguiment de Jesús, que fins aleshores havien portat d'amagat. Paradoxalment, la foscor de la mort pot aportar llum sobre la vida del difunt i la nostra pròpia vida. Pot ser fecunda. Però hem de reconèixer que moltes vegades també la vivim com un sense sentit i amb desesperança. Diu sant Pau: "Si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes" (1Co 15,19). I també: "Germans, volem que sapigueu què serà dels qui han mort, perquè no us entristiu com fan els altres, els qui no tenen esperança" (1Te 4,13). Un dia com avui potser ens fa bé acollir les paraules del llibre de les Lamentacions: "El Senyor és bo per al qui en ell espera, per als qui el cerquen de cor. És bo d'esperar en silenci la salvació del Senyor." (Lm 3,25-26)

VETLLA PASQUAL (cf. Marc 16,1-7)

- **Mirant Jesús mort i ressuscitat, quina experiència personal tinc de pas de desencís a reconciliació amb la vida (experiència pasqual)?**
- **Mirant les persones que m'envolten i al món, veig alguna experiència d'aquesta dinàmica pasqual ja sigui personal o col·lectiva?**
- **Cridats a tornar a la nostra Galilea renovats per l'esperança de la presència de Jesús i el seu Esperit, què haig de cuidar personalment i comunitària per ser signe de la vida nova que Déu vol per a tothom?**
- **Dialoga confiadament amb Jesús, agraint el que has descobert i expressa-li el que desitges...**

Caldrà afinar la mirada, l'oïda i el cor per descobrir la seva presència que sempre ens acompanyarà i ens precedirà

La mort de Jesús va ser com la fi d'un somni, com un tall sec a l'esperança que Jesús havia suscitat entre molta gent senzilla, i d'entre ells, especialment, els seus deixebles. Anar al sepulcre és acceptar la crua realitat de la vida i de tants projectes que acaben en la foscor del no-res. Una pedra pesada ens separa sovint de la vida desitjada, qui ens ajudarà a fer-la rodolar? Però heus aquí la sorpresa: la pedra ha estat enretirada! El crucificat i rebutjat pel seu poble ha estat ressuscitat pel seu Pare! No el trobareu al lloc de la mort sinó al lloc de la vida, a Galilea. Aneu allà, no tingueu por! Allà el trobareu com tantes vegades abans però de manera nova. Caldrà afinar la mirada, l'oïda i el cor per descobrir la seva presència que sempre ens acompanyarà i ens precedirà. Que no us prenguin l'esperança que ha vingut a encendre en vosaltres. Enceneu-la vosaltres també allà on sou, en les persones que ho esperen fins i tot sense saber-ho; entre els qui no compten, els qui no coneixen, els qui no poden... Feu-ho com Ell va fer amb vosaltres!

"Senyor, concedeix-nos, a nosaltres i a tots els germans i germanes de treball i de vida, pensar com Tu, treballar amb Tu i viure en Tu" (Josep Cardijn, fundador de la JOC).

LA PASSIÓ

DE CERVERA

TEMPORADA 2024
17, 23 i 29 DE MARÇ
6, 13 i 20 D'ABRIL

TRESOR DEL PATRIMONI CULTURAL IMMATERIAL
DE CATALUNYA I ANDORRA

VENDA D'ENTRADES

www.lapassiodecervera.com
INFORMACIÓ AL TEL. 608 781 012
(DE 17 A 21 H.)

CONSELL
COMARCAL
DE LA
SEGARRA

Diputació de Lleida
La força dels municipis

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

V

VIDA ECLESIAL

Aquesta setmana parlem del **procés sinodal** i coneixem **entitats d'Església** que **acompanyen la dona** en contextos de **prostitució** i **d'exploació sexual**

Pas de la Mare de Déu de la Soledat, que surt a la processó del Sant Enterrament a Lleida.

Francesc vol pastors i experts de tots els continents per treballar el material existent i l'experiència de les Esglésies locals

Una nova tasca per a la Secretaria del Sínode

ÁNGELES CONDE
Corresponsal a Roma

El procés sinodal no està fet per donar lloc a grans notícies. Les notícies les trobem en la vida quotidiana de cada membre del poble de Déu. És allà on es produeixen les transformacions. És normal que els mitjans hagin d'assenyalar les novetats, però estem caminant, a poc a poc, serenament, en pau i amb consol al cor." Són les paraules del cardenal Jean-Claude Hollerich, relator general del Sínode, a mitjans de març quan el Vaticà va presentar dos

documents nous per prosseguir el camí sinodal. Aquests documents es titulen: *Com ser Església sinodal en missió? Cinc perspectives per aprofundir teològicament de cara a la Segona Sessió de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes i Grups d'estudi sobre temes sorgits en la Primera Sessió de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes per aprofundir en col·laboració amb els Dicasteris de la Cúria Romana*. I el cert és que, tot i que el purpurat vulgui rebaixar l'expectació mediàtica, sí que suposen una novetat.

Aquest primer text ens recorda que "el procés sinodal ens ha fet cada cop més conscients de la nostra missió"; una cosa que va "prenent cos" "guiant

el camí cap a la Segona Sessió d'octubre del 2024". En aquesta propera sessió, segons aquest darrer document de la Secretaria del Sínode, "l'atenció se centrarà en el tema de la participació de tothom, en la varietat de vocacions, carismes i ministeris, en l'única missió d'anunciar Jesucrist al món".

El segon text presentat al març desenvolupa una proposta del papa Francesc a la Secretaria del Sínode: constituir diferents grups d'estudi per tractar en profunditat "nombroses i importants qüestions teològiques, relacionades en diferent mesura amb la renovació sinodal de l'Església i no mancades de repercussions jurídiques i pastorals".

Una de les sessions de treball del Sínode a l'aula Pau VI.

Francesc ho va anunciar mitjançant un quirògraf el 16 de febrer, ho va disposar d'aquesta forma i ho va anunciar fa pocs dies mitjançant una missiva adreçada al secretari del Sínode, el cardenal Mario Grech. "Aquestes qüestions, per la seva naturalesa, exigeixen un estudi en profunditat. Com que no és possible fer aquest estudi en el temps de la Segona Sessió (2-27 d'octubre del 2024), dispo que s'assignin a grups d'estudi específics, per poder examinar-les adequadament. Aquest serà un dels fruits del procés sinodal iniciat el 9 d'octubre del 2021", escriu el Pontífex.

Aquests temes són deu: alguns aspectes referents a les relacions entre les Esglésies orientals catòliques i l'Església llatina; l'escolta del crit dels pobres; la missió en l'entorn digital; la revisió de la *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis* en perspectiva sinodal missionera; algunes qüestions teològiques i canòniques a l'entorn de formes ministerials específiques; la revisió, en una perspectiva sinodal i missionera, dels documents sobre les relacions entre bisbes, vida consagrada, agregacions eclesials; alguns aspectes de la figura i del ministeri del bisbe (com els criteris de selecció dels candidats a l'episcopat, la funció judicial del bisbe, la naturalesa i el desenvolupament de les visites *ad limina apostolorum*) en

una perspectiva sinodal missionera; el rol dels representants pontificis en una perspectiva sinodal missionera; criteris teològics i metodologies sinodals per a un discerniment compartit sobre les qüestions doctrinals, pastorals i ètiques controvertides; i la recepció dels fruits del camí ecumènic en la praxi eclesial.

Per a l'estudi d'aquests afers, el Pontífex ha demanat que es creïn aquestes comissions que formarà la Secretaria del Sínode juntament amb els Dicasteris de la Cúria romana. Francesc vol que es cridi pastors i experts de tots els continents perquè treballin sobre el material ja existent i l'experiència de les Esglésies locals. Proposa que aquestes comissions treballin fins i tot més enllà de la conclusió de l'Assemblea sinodal d'octubre d'enguany. Per a octubre només sol·licita un primer informe d'activitats i indica que poden prolongar la tasca fins al juny del 2025, pel cap baix.

El 2 d'octubre del 2024 començarà la Segona Sessió de l'Assemblea General del Sínode dels Bisbes sobre la Sinodalitat. Els participants en l'assemblea comptaran llavors amb aquest primer informe dels grups d'estudi; els resultats d'una trobada de rectors que ha convocat el Papa al maig; i l'*Instrumentum laboris* emanat del procés de consulta que es descriu en el document *Cap a octubre del 2024*. ■

ESGLÉSIA EN SORTIDA

Sants "de la porta del costat"

Em va agradar molt quan el papa

Francesc va batejar amb aquest nom uns "sants" que ens trobem pel carrer, a les botigues, a la porteria de casa, a la feina o fent voluntariat... Són sants que mai no seran reconeguts ni beatificats per l'Església, perquè són tan anònims que ni ells mateixos s'adonen de la seva santedat.

Sovint me n'he trobat alguns. Però vaig tornar a comprovar que aquest títol li anava com anell al dit a un home que freqüenta molt una parròquia on jo havia pertangut i a la qual vaig tornar per celebrar conjuntament un acte perquè m'hi havien convidat.

Quan sortia, anava rumiant aquest títol que el Papa havia atorgat a alguns homes o dones del món. Perquè segur que no es referia només al catòlics, sinó a qualsevol home o dona que respongués a les característiques de la "santedat".

Havia estat observant aquell homenet que passaria desapercebut a la majoria: ni alt, ni baix, ni guapo, ni lleig... Aparentment un "qualsevol". Però el vaig observar i li vaig atorgar el títol beatífic.

Estàvem asseguts a taula. No deixava d'estar pendent de la dona del costat una mica disminuïda per l'Alzheimer. Però no només amb ella tenia aquesta actitud: si veia que es necessitava alguna cosa, de seguida anava a buscar-ho.

La seva actitud de servei es posava de manifest i es notava quan ell no hi era, més que no pas quan estava present.

Aquests són sants de la porta del costat, imprescindibles sense que ens n'adonem, perquè l'amor és consubstancial en ells. O s'ha fet consubstancial a base de llegir i meditar l'Evangeli.

VIQUI MOLINS, S.T.J..
Religiosa teresiana

© Vatican Media

El sistema prostitucional prospera en un context alegal, ajudat d'internet, la pornografia i la manca d'educació afectivosexual

Tocar la carn sofrent del món de la prostitució

JOAN ANDREU PARRA
Barcelona

Si portem al record el film *Irma, la douce* (Billy Wilder, 1963) ens serveix de contrast respecte del món de la prostitució d'avui, lluny d'un cert romanticisme i molt més

proper a una indústria descarnada i altament lucrativa: el sistema prostitucional. Veiem l'exemple de la ciutat de Palma de Mallorca, on durant la segona meitat del segle XX es comptaven fins a 500 dones exercint la prostitució al barri xino, una xifra que cau a la vuitantena a l'any 2001, quan comença a intervenir en aquesta realitat Jaume Perelló Alorda, pedagog i educador social del Casal Petit-Germanes Oblates de Palma. "La prostitució de carrer

és residual (ara queden 40-50 dones a Palma), els clubs estan desapareixent i l'estructura del sistema prostitucional s'ha traslladat a pisos i a internet, és la coneguda com a prostitució *deslocalitzada*. És un canvi que dificulta la intervenció de l'entitat en l'acompanyament a persones", constata Perelló, una tendència accentuada a partir de la pandèmia.

Totes les veus consultades coincideixen a assenyalar la com-

L'exposició "Mirada creuada" és un projecte de fotografia social del Casal Petit-Germanes Oblates de Mallorca en què les fotògrafes són dones en contextos de prostitució i altres participants.

plexitat i diversitat d'aquest fenomen de cara a radiografiar-lo: "El perfil de les dones que atensem a les entitats és que majoritàriament provenen de Llatinoamèrica (80%), estan al nostre país en situació irregular (90% estrangeres i 70-80% irregulars), són joves entre 18-35 anys, tenen fills a càrrec (aquí o als països d'origen, moltes són mares primerenques) i es troben en una situació de precarietat econòmica important", dibuixa Mar Galceran, directora d'El Lloc de la Dona en el moment d'entrevistar-la, espai que les religioses oblates tenen al barri del Raval de Barcelona fa més de 25 anys per acompanyar dones que exerceixen la prostitució o han estat objecte de tràfic d'ésser humans amb finalitats d'explotació sexual.

En efecte, la precarietat vital és un factor condicionant: "Moltes dones migrants venen amb la idea de millorar la seva economia i després poder reunir-se amb els fills. La manca d'oportunitats laborals, de desenvolupament... fa que es vegin limitades en molts aspectes a l'hora d'exercir una feina diferent i es veuen forçades a prostituir-se. En el cas de les dones trans, a la precarietat s'ha d'afegir la segregació social, familiar, educativa i de drets, que ens posa en una situació d'exercir el treball sexual com a únic mitjà de supervivència", relata Candy Chávez, treballadora sexual trans i mediadora a l'Associació Stop, que també apunta una realitat invisibilitzada, la d'homes migrants que són treballadors sexuals.

ACTIVITAT ALEGAL

Cal recordar que la prostitució a Espanya és una activitat alegal: "El treball sexual no està regulat. Les persones treballadores sexuals viuen al dia; si treballes guanyes, si no treballes no guanyes. Si tens un accident no hi ha dret a baixa, no cotitzem per poder tenir dret a una pensió... Sense una llei que reguli i reconegui el treball sexual s'agreuja la situació de les treballadores sexuals i les fa més vulnerables", es lamenta Chávez, que també és portaveu del Grup de Treball Sexual de Catalunya.

La prostitució és una activitat altament demandada a Espanya: és el primer consumidor a la Unió

Europea i el tercer al món. "Espanya és molt hipòcrita perquè diu que és abolicionista, però no aplica mesures i, si volem ser reglamentaristes [l'altre posicionament del debat], tampoc no s'està fent res. Això és un problema per a les persones que estan en situació de prostitució, perquè genera un camp molt diluït, sense normes i amb llibertat total per moure's en el sistema prostitucional. La manca d'educació afectivosexual en la societat, la mala construcció de la sexualitat en els homes i la falta de normativitat de la prostitució expliquen aquest nivell de consum", analitza Perelló.

Precisament, Chávez es lamenta que des del Ministeri d'Igualtat es vulgui proposar reformar el Codi Penal per eliminar els bordells i pisos on s'exerceix la prostitució i perseguir el proxenetisme i sancionar els homes consumidors: "Es vol fer una llei que criminalitza més les treballadores sexuals. Els espais on es pot exercir treball sexual que són segurs, si me'ls prens, m'envies de nou al carrer, on soc més vulnerable perquè una persona s'aprofita de mi, que pugui ser violentada o assassinada." "Voldria saber —continua— de quina manera es cobrirà la necessitat de casa, d'aliment, d'economia de les treballadores sexuals que decideixin sortir. És difícil crear un programa per a totes les treballadores sexuals. Primer s'hauria d'eliminar la Llei d'Estrangeria per veure de quina manera les persones migrants poden tenir accés a altres espais. No es té en compte l'opinió dels i les treballadores sexuals."

La prostitució deslocalitzada a internet és una activitat altament lucrativa que ofereix als clients clandestinitat, privacitat i varietat de serveis. A la pràctica, per aquest creixement ha aprofitat el desenvolupament de les noves tecnologies (amb accés al consum en edats cada cop més joves), s'està pornificant (les treballadores sexuals cada cop s'exposen més) i s'aprofita de les situacions estructurals injustes com les migracions o la pobresa femenina. Aquesta ocultació i desaparició de l'activitat al carrer porta a una manca de coneixement social i a una certa tolerància o permissivitat.

Així mateix, estem parlant també d'una activitat que es desenvolupa en contextos altament

JAUME PERELLÓ
"La prostitució deslocalitzada en pisos i per internet dificulta la intervenció de l'entitat en l'acompanyament a persones"

"La prostitució destrueix literalment l'autoestima (per la segregació, per l'estigma social...). També han de treballar el seu trauma"

MAR GALCERAN
"Majoritàriament provenen de Llatinoamèrica, estan en situació irregular, són joves d'entre 18 i 35 anys, tenen fills a càrrec i es troben en una situació de precarietat econòmica important"

violents. “He patit una agressió fa menys d’una setmana per ser una dona trans. Són agressions que a vegades les tenim tan normalitzades [Mèxic, país d’origen de Candy, és el segon més violent al món per a les persones trans, amb una expectativa de vida de 35 anys] que no denunciem i no en parlem. En les diferents agressions t’adones que sempre és el mateix: les ferides físiques es guareixen, però les emocionals es queden. No tenim accés a teràpies o a programes de salut mental i, quan estàs en un context vulnerable, després de l’agressió has de treballar. Aquesta violència sistemàtica provoca una minva mental que et va angoixant i limitant. A més, tenim casos d’algunes treballadores sexuals que denuncien i són revictimitzades, no es treballa per trobar els agressors, ni hi ha legislació que ens protegeixi pel que fa al consentiment: no ens poden violentar donant un servei, encara que hàgim rebut una compensació econòmica.”

ACOMPANYAR SENSE JUTJAR

Hi ha congregacions religioses que, pel seu carisma, acompanyen la dona en contextos de prostitució i de vulnerabilitat i a víctimes d’exploació sexual ja des del segle XIX; és el cas de les Germanes Oblates i les Adoratrius. La congregació de les Germanes Oblates del Santíssim Redemptor, en particular, neix a Madrid el 1870 i arriba a Barcelona l’any 1898, inicialment al carrer Bellesguard i, progressivament, es van aproximant a la realitat de la prostitució. L’any 1996 les oblates, ubicades ja al barri del Raval, obren El Lloc de la Dona, un espai d’acollida on donar resposta a les seves necessitats. Les religioses, en un procés de concentració, ara són presents a Palma, on també tenen un projecte de característiques similars, el Casal Petit.

En l’acompanyament entren en joc dos elements: “D’una banda, hi ha la persona que acompanya, que ha de tenir una mirada molt oberta i estratègica i ha d’entendre que el procés serà llarg i costós. Requereix que estiguis fort i amb distància suficient del problema, si aconseguixes això fas bona feina, si no, intoxicques el procés, condicions,

Sessió de treball del projecte “Mirada creuada”, amb Jaume Perelló acompanyant el grup.

et tornes paternalista... Si es manté la consistència acaben sortint de la prostitució, és el regal que tenim els interventors. I de l'altra, la dona, quan decideix abandonar la prostitució per ella mateixa no els diem si ho han de fer o no, aportem elements de reflexió i els fem veure que poden creure en elles mateixes. La prostitució destrueix literalment l'autoestima (per la segregació, per l'estigma social...). També han de treballar el seu trauma”, relata Perelló. El fet que aquest educador sigui una figura masculina, “sempre

ha estat un avantatge —confessa—. Soc dels pocs homes que s'apropa a elles des del respecte absolut i que els pregunta com estan i no quant valen, això els fa veure que és possible que hi hagi homes diferents dels que acudeixen als seus serveis sexuals”.

La formació grupal i la inserció laboral individualitzada són el punt fort dels projectes de les oblates per tal que aquestes dones, moltes d'elles sense papers, puguin reformular les seves trajectòries laborals. Per això, han flexibilitzat

Tapís a El Lloc de la Dona.

Agustí Codinach

El tràfic de persones, “ferida al cos de la humanitat”

El papa Francesc està especialment sensibilitzat amb el tràfic de persones que va viure en primera línia com a arquebisbe de Buenos Aires i això es nota en la seva vehemència quan escriu sobre la qüestió: “Qualsevol forma de prostitució és una reducció a l’esclavatge, un acte criminal, un vici repugnant que confon fer l’amor amb deixar anar els propis instints torturant una dona indefensa. És una ferida a la consciència col·lectiva, una desviació de l’imaginari corrent. És patològica la mentalitat per la qual una dona ha de ser explotada com si fos una mercaderia per ser utilitzada i després rebutjada. És una malaltia de la humanitat, una forma equivocada de pensar de la societat. Alliberar aquestes pobres esclaves és un gest de misericòrdia i un deure per a tots els homes de bona voluntat. El seu crit de dolor no pot deixar indiferents ni els individus ni les institucions” [prefaci del llibre *Mujeres crucificadas. La vergüenza de la trata relatada desde la calle*, del pare Aldo Buonaiuto, sacerdot de la Comunitat Papa Joan XXIII].

Per aquest motiu, durant el seu Pontificat, Bergoglio crea la Secció de migrants, refugiats i víctimes de tràfic, anima la xarxa Talitha Kum (vegeu *Catalunya Cristiana* n. 2320) i des del 2015 ha instituït la Jornada Mundial de Pregària i Reflexió contra el tràfic de persones el 8 de febrer, dia de santa Josefina Bakhita. Aquesta esclava sudanesa va ser raptada per traficants d’esclaus que anaven pels poblats emportant-se els nens. Durant molts anys va viure esclavitzada i va ser venuda diverses vegades, fins que va ser comprada per un italià i va iniciar un procés d’alliberament exterior i interior. Quan va descobrir Crist, va ser capaç de perdonar i alliberar-se d’aquestes cadenes també internes.

“El tràfic és una de les situacions més terribles que pot viure una persona, ho veiem a diari al Casal Petit, on tenim tres pisos d’atenció. El tràfic s’està transformant en una cosa diferent, més subtil, i això és molt pervers perquè les persones no veuen que estan en aquesta situació, per això les dades que surten són tan baixes [l’any 2022, es van identificar un total de 6.655 persones en risc de tràfic i d’explotació sexual, un 41,48% més respecte de l’any anterior, i menys de 150 víctimes anuals]. A banda, les dificultats per denunciar-ho per part de les persones explotades són molt grans: tenen molta pressió dels tractants, por, agressions, amenaces a les famílies..., i sovint es tiren enrere en el procés. A més, el sistema judicial, policial i administratiu no està sensibilitzat ni preparat per fer-hi front, moltes vegades acaben criminalitzant les persones afectades”, denuncia Perelló.

Seria desitjable que l’anunciada recuperació per part del Govern de l’Estat de l’avantprojecte de Llei Orgànica Integral contra el Tràfic i l’explotació d’éssers humans, que va decaure l’anterior legislatura amb la convocatòria d’eleccions, posi solució a aquestes mancances. En l’esborrany del Ministeri d’Igualtat es preveu un corpus de protecció de dades i fiscals especialitzades en matèria de tràfic; es tipificarà el delictes de treballs o serveis forçats, servitud o esclavitud; les oficines d’estrangeria i consulars facilitaran el reagrupament familiar en les actuacions en cas de risc; es concedirà a les víctimes el dret a percebre l’Ingrés Mínim Vital o la consideració de col·lectiu prioritari per accedir a un habitatge públic, entre altres mesures.

Un calendari amb microrelats “pasquals”

CALENDARIO 2024 ENAMORADA DE MI

Este calendario ha sido un proyecto de cocreación artística entre los proyectos oblatas de Palma de Mallorca y Barcelona. Las experiencias, anhelos e ilusiones de las mujeres expresadas en sus microrelatos, interpelan nuestra mirada sobre ellas y los contextos de prostitución.

El Concurs de Microrelats de dones ateses en els projectes Oblates a Palma de Mallorca i Barcelona és una de les activitats destacades: “Expliquen històries plenes de vida viscuda, de por, de patiment, però també d’esperança, d’il·lusió. Llegint-los se’m posava la pell de gallina, connecto amb unes realitats que no havia tingut tan a prop abans. I no us podeu imaginar la cara de les guanyadores! És un reconeixement inesperat, un sentiment que segurament mai no havien tingut”, relata Helena Antó, voluntària d’El Lloc de la Dona i participant al jurat. Alguns dels relats que es van presentar a concurs de l’any passat es troben al Calendari 2024 que han realitzat. Aquí publiquem una d’aquestes històries:

*Allà estava ella, immersa en el dolor més profund, mirant de passar els dies del seu calendari, en un laberint sense sortida. Ella, a qui a cada llàgrima posava nom i li feien recordar com n’era, de valenta i feliç. Un dia es va mirar al mirall i va recordar les mil carícies no desitjades a què s’havia sotmès, aquells moments eterns que es marcaven al rellotge. Un rellotge de sorra posat sobre la seva tauleta de nit, al qual mirava fixament fins que queia l’últim granet de sorra, per sortir d’aquell malson. Va ser aleshores, aquella nit, que ella va comprendre que cada dia és un instant, que hi ha dies grisos i altres de color. Ella, llavors, va decidir vestir-se de mil colors i va jurar no tornar a plorar, no tornar a marcar la pell amb mans alienes. Ella va descobrir que era hora de volar, així que va obrir les seves ales i va descobrir els mil i un colors que tenia per veure la vida i que cada dia porta penes i alegries. Ella va descobrir el matís del seu somriure i va decidir somriure sempre. Ella no va tornar a ser la mateixa. Ella és avui alegria i mai la seva vida serà un fracàs. Ella va escriure una història de p*** mare.*

PEPE NAVARRO - CÀRITAS CATALUNYA

Càritas Diocesana de Tortosa. Manuel Izquierdo, president de Càritas de Sant Jaume d'Enveja.

ATENCIÓ DE PROXIMITAT

"Càritas és allà on la gent pot venir, no només a buscar aliments sinó també a parlar dels seus problemes [...] El retrat dels desfavorits, ara mateix, és gent que està sola. Molta gent sola amb fills. Persones que venen a cobrir el tema d'aliments, però també perquè els sentis parlar una miqueta dels seus problemes."

(Manuel Izquierdo, entrevista a Delta.cat)

TERRASSA

El Seminari obre les seves portes

El dissabte 16 de març va ser un dia especial per al Seminari i els seminaristes de Terrassa. Durant tot el dia nombrosos grups de parròquies visitaren l'edifici, conversaren amb els seminaristes i hi hagué activitats per als més petits. I al vespre tingué lloc la vetlla de Pregària per les Vocacions presidida pel bisbe Salvador.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Els centres d'esplai participen en la TrocaJove'24

El cap de setmana del 9 i 10 de març, a Amposta (Montsià), es va celebrar la TrocaJove'24, una trobada organitzada pel Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC), en la qual, els centres d'esplai del nostre bisbat, que s'ubiquen en les zones 8, 9 i 16 del Moviment, també hi van participar.

VIC

Trobada comarcal de l'Hospitalitat de Lourdes de Vic

L'Hospitalitat de Lourdes de Vic ha celebrat aquest mes de febrer la trobada comarcal per celebrar la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes i la diada de l'entitat. Enguany s'ha fet a Prats de Lluçanès amb l'assistència d'unes 135 persones. El proper pelegrinatge a Lourdes acompanyant persones amb discapacitat, gent gran i persones amb manca de salut serà del 15 al 19 de juny.

TORTOSA

L'Hospitalitat de Lourdes celebra la festa diocesana

El diumenge 18 de febrer, l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes celebrà la festa diocesana. Mons. Sergi Gordo va presidir l'Eucaristia, concelebrada pel consiliari de l'Hospitalitat, Mn. Jordi Centelles, i Mn. Pascual Centelles, canonge prefecte de litúrgia. En acabar la missa s'exposà el Santíssim i tot seguit la processó eucarística que va recórrer la nau central de la catedral i per la capella de la Cinta vam sortir per fer el recorregut pel claustre.

GIRONA

Taller espiritual amb la pedagoga Mar Galceran

Una vuitantena de persones van participar en un taller espiritual al Sant Sepulcre de Palera. Sota el títol *Aprendre a estimar*, la sessió va anar a càrrec de Mar Galceran, doctora en Pedagogia. "Estimar és estar atent a qualsevol vida que necessita ser cuidada i això és la vocació de tot ésser humà", va dir.

SOLSONA

Infants i adolescents gaudeixen de la Cateaventura

Més d'un centenar d'infants i adolescents d'arreu del bisbat van trobar-se a Bellpuig per gaudir de la Cateaventura: un encounter anual on els infants que participen de la vida parroquial, acompanyats pels seus catequistes i monitors, es troben i comparteixen una jornada lúdica i espiritual. Enguany, el motiu per reunir-se a Bellpuig ha estat l'Any Jubilar del Crist de Bormio. En aquesta jornada es van presentar les Catecolònies Diocesanes de l'estiu.

LLEIDA

Marxa processional de la Mare de Déu de la Soledat

El compositor de Sant Carles de la Ràpita Antoni Josep Alburquerque és l'autor de la marxa processional que acompanyarà la Mare de Déu de la Soledat en la processó del Sant Enterrament, després que dissabte 16 de març guanyés en una votació popular l'altra peça finalista del concurs convocat per l'Acadèmia Mariana. El públic assistent al concert de Setmana Santa a la catedral de Lleida, interpretat per la Banda Municipal de Lleida, va determinar el guanyador.

URGELL

Recés de cap de setmana a Balaguer per als laics i consagrats

Al santuari del Sant Crist de Balaguer, els dies 15, 16 i 17 de març, va tenir lloc el recés per als laics i consagrats d'Urgell predicat per l'arquebisbe Joan-Enric. Hi van assistir unes 50 persones sota la coordinació de Mn. Antoni Elvira, vicari episcopal de Pastoral i director de l'Escola de Formació Permanent del bisbat d'Urgell.

TARRAGONA

Recés quaresmal d'animadors de joves

Els dies 15 i 16 de març, la Delegació diocesana per a la Joventut va organitzar el recés quaresmal per a animadors de joves al monestir de Santa Maria de Vallbona de les Monges, en què van participar una vintena d'animadors i membres de l'equip de la Delegació. Durant el recés, els joves van participar en les celebracions litúrgiques de la comunitat de religioses cistercenques de Vallbona.

**XAVIER PADILLA I
DOLORS PARELLADA**
Directors del Secretariat
de Pastoral Familiar de
Barcelona

FAMÍLIA, ESGLÉSIA DOMÈSTICA

Per la família i la vida

L'escola Maristes la Immaculada es convertirà en un espai celebratiu en el qual les famílies podran trobar-se

No es tracta d'una nova reivindicació, tot i que també. Es tracta del lema de la tercera Jornada Familiar Interdiocesana que aquest any tindrà lloc el 7 d'abril, precedint la Jornada per la Vida que, a nivell universal, l'Església celebrarà l'endemà. Serà un acte d'agraïment per la família i la vida rebudes. També de pregària pel bé i la salut de les famílies, santuaris en els quals la vida neix i creix. I d'aprenentatge per millorar l'expressió de l'estima a la qual estem cridats.

Donarem, així, continuïtat a la primera trobada familiar diocesana celebrada el juny del 2022 amb motiu de la X Trobada Mundial de les Famílies i a la del març de l'any passat amb un lema semblant: "Som família, estimem la vida."

I és que la família i la vida estan indissolublement unides, no per un determinisme merament instintiu, sinó per la voluntat de Déu que apel·la la nostra llibertat per viure l'amor entre esposos i fecund en el qual es manifesta la seva activitat creadora i salvadora.

Ho farem en un ambient alegre i festiu perquè, com diu el papa Francesc, "la joia de l'amor que es viu en les

famílies és també el goig de l'Església" i perquè "l'Església, si vols saber què és, ha de mirar les famílies que ho manifesten genuïnament".

Durant tot el matí, l'escola Maristes la Immaculada es convertirà en un espai celebratiu en el qual les famílies podran trobar-se més enllà dels seus moviments, escoles o parròquies.

Començarem amb uns tallers familiars en què ens farem conscients dels llenguatges de l'amor amb els quals sempre podem expressar més i millor l'amor que volem viure a tots nivells. Després, endolcirem el matí amb una xocolatada al pati de l'escola en què els nens podran córrer i jugar junts.

A continuació ens aplegarem per un gran espectacle-testimoni. Tots sabem que tirar endavant una família és un exercici constant de malabarisme perquè el plateret de les diverses activitats no caigui a terra i es trenqui. Per això, qui millor que un malabarista per ensenyar-nos a practicar el constant exercici d'animació en què consisteix l'amor familiar! Serà Paul Ponce, un artista de projecció internacional, conegut com "el malabarista de Déu", qui juntament amb la seva

esposa i fills, ens brindarà no sols una brillant actuació sinó també el seu testimoni de vida familiar i de fe.

Acabarem el matí reunits entorn l'altar de la veïna església parroquial de Sant Francesc de Sales, presidits pel bisbe David, per celebrar l'Eucaristia i fer nostre el missatge i les intencions dels bisbes amb motiu de la Jornada per la Vida d'aquest any.

Tots estem convidats a participar-hi! Tots tenim família, tots som família i tots ens hem d'ajudar en la defensa i cura de la vida humana en tots els seus moments. Serà una oportunitat perquè també els rectors o els catequistes d'escola o parròquia puguin venir amb els infants i famílies que acompanyen durant tot l'any. Trobaran un espai on viure amb altres famílies tot allò en el que volen créixer. ■

MÉS INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

RAMÓN NOVELLA

Professor de Psicopedagogia de
la Universitat Abat Oliba CEU

APUNTS DE PSICOLOGIA

Violència juvenil

Hem d'establir límits i normes coherents, sempre des de l'afecte i l'amor, des d'una autoritat afectiva

És molt probable que avui ens hàgim llevat amb una nova notícia sobre un acte de violència entre joves. Segur que tenim la sensació que ha augmentat en els darrers temps. I és així. La manifestació d'actes agressius, injustificats, il·legals contra la integritat física, psíquica o moral d'altres persones s'ha disparat a la nostra societat. També aquesta violència s'està donant per part de grups d'adolescents o joves en contra d'un altre menor.

Ens podem preguntar per aquells factors o causes que es donen en aquests joves violents amb la intenció de prevenir l'aparició d'aquest tipus d'actes.

Una causa sol trobar-se en joves amb problemes psicològics i trastorns de la personalitat. Sol donar-se una autoestima baixa, sentiments

d'inferioritat, acomplexats i amb dificultats en la relació social.

També trobem ambients familiars no positius on no hi ha límits ni normes, i on tampoc no s'han aplicat les conseqüències o conductes o actituds incorrectes.

De vegades apareixen models de pares que han rebutjat o abandonat els seus fills, que els han humiliat o maltractat, i s'han convertit en models a imitar per part dels seus fills.

En l'àmbit escolar es pot no haver prestat prou atenció a alumnes amb dificultats en l'aprenentatge o en la relació amb els seus companys que hagin portat a un abandonament o fracàs escolar.

Apareixen models socials que proposen una excessiva valoració del poder, de l'èxit sense esforç, del consumisme, la competitivitat, l'individualisme, la cerca del plaer immediat,

on molts joves han assumit com a normalitat, on apareix una idea d'excés de drets i pocs deures.

Ara la pregunta clau és com podem prevenir totes aquestes circumstàncies, i la resposta passa pel compromís per part de tots: pares, familiars, sistema educatiu, psicòlegs, polítics, mitjans de comunicació... Però el factor protector més gran passa per la família i l'escola. Hem d'establir límits i normes coherents, sempre des de l'afecte i l'amor, des d'una autoritat afectiva. Cal dedicar temps als nostres menors, escoltar-los, coneixent-los cada vegada més, així serem capaços de detectar i identificar dificultats determinades que podrem ajudar a resoldre. I també des de l'escola podem afrontar aquesta prevenció de la violència des de les primeres edats i fomentar el desenvolupament de les habilitats que ajudin a ser futurs joves no violents. ■

CAMINAR PLEGATS EN FIDELITAT A L'EVANGELI

Les Parròquies de Vilafranca formen una comunitat eclesial vital amb sentit de comunió, participació i missió

MAC

Vilafranca del Penedès, capital de la comarca de l'Alt Penedès, és un municipi de 40.000 habitants. Jurídicament té constituïdes dues parròquies: Santa Maria i la Santíssima Trinitat. A més, té altres centres de culte: les esglésies de Sant Francesc, de la Mare de Déu de Montserrat i de la Mare de Déu de Fàtima.

"Aquestes cinc esglésies configuren l'activitat pastoral de la vila. Cal dir que totes les activitats estan coordinades, sota el paraigua de l'arxiprestat de Vilafranca del Penedès, l'economia està unificada, hi ha un sol consell pastoral, etc. Parlem, doncs, d'una Unitat pastoral: les Parròquies de Vilafranca. Som pioners d'aquest concepte des de fa molts anys", explica Mn. Xavier Aymerich, rector de la parròquia de Santa Maria i vicari episcopal del Penedès-Anoia-Garraf.

"A Vilafranca hi ha molta activitat pastoral perquè, gràcies a Déu, són nombroses les persones

que hi participen. Nosaltres tenim molt clar, a nivell pastoral, les tres grans àrees del que constitueix la vida cristiana: l'anunci de l'Evangeli, la celebració de la fe i el servei comunitari. Intentem que tinguin la màxima vitalitat possible."

El rector posa en relleu que "el consell pastoral cada any ens proposa uns objectius, sempre molt relacionats amb el que està vivint l'Església universal: avui dia, la sinodalitat, el fer camí junts i esdevenir Poble de Déu en marxa. I des del bisbat de Sant Feliu de Llobregat se'ns planteja un objectiu diocesà, que al llarg d'aquest curs 2023-2024 té per lema 'Som cridats. Cridats a ser Poble'".

"Això implica treballar molt la vocació cristiana des d'aquest sentit sinodal. Enguany els tres propòsits que tenim com a comunitat són: l'acollida (hi ha molta gent novín-guda), l'establiment d'una xarxa d'autoconeixement mutu entre els diferents grups parroquials i treballar el Sínode i l'objectiu diocesà."

El diumenge 18 de febrer es va celebrar el I Aplec de les parròquies de l'arxiprestat de Vilafranca del Penedès. Aquesta nova proposta pastoral convidava tots els fidels de les trenta parròquies que confi-

guren l'arxiprestat a fer comunitat i sentir-se poble de Déu.

BALANÇ MOLT POSITIU

El juliol del 2017, mossèn Xavier va prendre possessió com a rector de la parròquia de Santa Maria. "El balanç és molt positiu. Jo ja havia estat a Vilafranca, del 1995 al 2008, de vicari. Per tant, coneixia molt aquesta comunitat cristiana", afirma. I afegeix: "Vilafranca és una vila amb unes proporcions molt humanes; no és una gran urbs ni un poble petit. Hi ha un gran teixit sociocultural. La vida cristiana està molt arrelada en aquest context; per exemple, a les festes populars." La Festa Major de Vilafranca se celebra en honor de sant Fèlix màrtir, patró de la ciutat, del 29 d'agost al 2 de setembre. Els compatrns de Vilafranca són sant Jocund i sant Raimon de Penyafor.

"Aquí tenim moltes possibilitats de treball pastoral, d'allò que el papa Francesc anomena 'de frontera', molts espais i àmbits en què podem fer-hi presència", assegura mossèn Xavier. Aposta per una evangelització revitalitzada per als nostres temps. "És una prioritat. No és una qüestió d'ara. El papa Joan Pau II

*Façana de la basílica
de Santa Maria de Vilafranca
del Penedès.*

Arxiu Parròquies de Vilafranca

Celebració eucarística a l'Aplec de Sant Pau, de gener del 2024, presidida per Man. Xavier Aymerich.

ja parlava de la nova evangelització i el papa Pau VI hi feia referència a l'exhortació apostòlica *Evangelii nuntiandi*. Actualment costa més perquè la societat està més secularitzada, però nosaltres hem de continuar perquè és el que ens demana Nostre Senyor i, a més, ho fem amb il·lusió, ganes i convicció", expressa.

GRUPS I ACTIVITATS

Càritas Interparroquial de Vilafranca és l'entitat que vehicula l'atenció a les persones amb necessitats. Els seus serveis (acollida personalitzada, activitats d'alfabetització per a adults i de reforç educatiu, el Centre d'acollida Abraham...) els duen a terme voluntaris de la parròquia, coordinats per un assistent social que fa d'enllaç amb Càritas diocesana de Sant Feliu de Llobregat.

El grup Tercer Món-Mans Unides està constituït per persones especialment sensibilitzades pel

treball missioner i de cooperació amb els països empobrits del Tercer Món. Treballen en coordinació amb la Delegació de Missions del bisbat i amb l'ONG Mans Unides, de la qual són delegació local. Organitzen el Domund i la Campanya contra la Fam al Món, i també altres accions, com un mercadet solidari o un festival benèfic.

Als afores de Vilafranca hi ha l'ermita de Sant Pau. El diumenge més proper a la festivitat de la Conversió de sant Pau se celebra l'Aplec de Sant Pau, que enguany va tenir lloc el 28 de gener passat. Els Amics de Sant Pau són els responsables d'organitzar aquest aplec; també tenen cura de l'ermita.

El Cos de Portants del Sant Crist, que participa a la romeria de Montserrat i a la festa de l'Exaltació de la Santa Creu, és una entitat centenària. Per la seva banda, les Portadores de la Mare de Déu dels Dolors van reprendre la seva activitat l'any 2019, després de molt de temps de silenci. Tots dos grups participen

en el Via Crucis de Divendres Sant amb les imatges del Sant Crist i de la Mare de Déu dels Dolors.

Dins de les activitats de formació, cal destacar les Sessions de Formació i Diàleg, cicle de sis conferències, del gener al juny, amb temes ben variats: la llibertat religiosa al món, l'Apocalipsi, les *fake news*... I el Curs Bíblic, centrat en un llibre de l'Antic Testament. Aquest any s'estudia l'Èxode, a càrrec de la biblista Marisa Melero.

Pel que fa a l'educació en el lleure, Parròquies de Vilafranca compta amb un esplai (250 infants i adolescents, de 4 a 17 anys) i un agrupament escolta. També gestionen una casa de colònies a Pontons —la casa de Penyafort, construïda el 1958— que funciona durant tot l'any i al juliol organitzen les colònies parroquials.

Mossèn Xavier informa que "tenim una Pastoral familiar que desenvolupa nombroses activitats. Els Contes de Santa Maria és un grup de pares i mares amb infants petits (4 a

6 anys) que expliquen un conte amb contingut cristià. El Divercat, amb dinàmiques lúdiques i formatives, va adreçat als infants que ja han fet la Primera Comunió, però que encara no poden apuntar-se a la catequesi de Confirmació”. Tant aquestes activitats com les catequesis de primera comunió i de confirmació tenen lloc els dissabtes a la tarda, abans de la missa.

En els propers mesos s’iniciaran les obres de restauració de la tercera fase de la basílica de Santa Maria. En aquesta etapa es rehabilitarà la façana nord, a tocar del Palau Baltà. Cal recordar que a la primera fase es va restaurar la façana sud i a la segona, la coberta, seguint el pla director. S’hi faran tasques de

neteja i de consolidació de la pedra, s’eliminaran aquells elements que no són propis de l’edifici, com ara estructures de ferro, i s’adequarà el sistema de desguàs d’aigua.

“Nosaltres —considera el vicari episcopal del Penedès-Anoia-Garraf— estem en la línia de l’Església universal. El tema de la sinodalitat és molt important perquè cada vegada hi ha menys capellans i, per tant, hem d’anar tots, preveres i laics, a l’una. Cal fer camí plegats a partir de la vocació baptismal que tenim els cristians i sentir-nos poble. Aquest sentit de comunió, de participació i de missió és el que farà que les nostres comunitats tinguin una projecció de cara al futur i donin fruit.” ■

Romeria a Montserrat amb el Cos de Portants del Sant Crist.

PARRÒQUIES DE VILAFRANCA

Vilafranca del Penedès
Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

Universitat
Abat Oliba CEU

Graus 2024-25

Procés d'admissió
100% online i gratuït

Inscriv-te
aquí, al QR

Canvia
el teu present.
Crea
el teu futur.

El cristià prega amb joia,
encara que pateixi molt, perquè té la seguretat
d'arribar a terme

Una alegria que plora

**JOAN PLANELLAS
I BARROELL**

Arquebisbe metropolità
de Tarragona i primate

Benvolgudes i benvolguts, “una alegria que plora” i “una tristesa que riu”. Així podríem dividir el nostre món entre els qui viuen de la fe i els qui queden aclaparats pels afers i els béns del món. La vida de fe és, gràcies a Crist, una alegria que plora. Per això Jesús pot dir als seus deixebles a l’últim sopar, poc abans de la seva passió: “També ara vosaltres esteu tristos, però el vostre cor s’alegrarà perquè us tornaré a veure. I la vostra alegria ningú no us la prendrà” (Jn 16,22).

Déu era amb el Crist quan passava per aquest món fent el bé, quan predicava i quan patia, i fins quan

es queixava d’abandonament. Déu el consagrà ungint-lo amb l’Esperit Sant, amb oli d’alegria. Després d’això, avança en la seva missió amb totes les conseqüències. I malgrat l’angoixa i l’abandonament de la passió, tant li fa que el matin penjant-lo en un patíbul. La seva alegria ningú no l’hi prendrà, perquè ressuscitarà al tercer dia. Aquest és el paradigma de la vida cristiana. El cristià prega amb joia, encara que pateixi molt, perquè té la seguretat d’arribar a terme. Sap que la seva fe, flamejant d’amor i d’esperança, és una alquímia divina que li transforma el dolor en felicitat. Com afirma a la Carta als Hebreus: “Tinguem la mirada fixa en Jesús [...] Ell, per arribar al goig que li era proposat, va suportar el suplici de la creu [...] Tingueu present aquell qui va suportar un atac tan dur contra la seva persona de part dels pecadors; així no us deixareu abatre, cansats i sense forces. En la vostra lluita contra el pecat, encara no heu hagut de resistir fins al punt de vessar la sang” (12,2-4).

Ben al revés, el qui està afeixugat per les coses del món i el seu projecte vital és tan sols tenir i posseir, viu en una existència d’angoixa sorda o sorollosa, a voltes tràgicament reconeguda i exhibida al defora, o inconfessada i amagada amb un conformisme trist. “El diner, el confort [...], la seguretat material no falten sovint;

però el tedi, l’aflicció, la tristesa són desgraciadament la dissort de molts”, afirma sant Pau VI (*Gaudete in domino*, I). Sigui com sigui, però, hom acaba amb una tristesa disfressada, una tristesa que riu.

La tradició autèntica de l’ascetisme cristià és plena d’aquestes veritats. Cadascun dels “grans mestres espirituals ens ha deixat un missatge particular sobre l’alegria” (*ibid.*, V). Voleu estar contents? Patiu una mica pel Crist i pels germans. No temeu la mort; ans més aviat alegreu-vos, perquè arribeu a la casa del Senyor. Si us prenen el pèl perquè sou creients i aneu a missa, estigueu contents de sofrir contumèlia pel nom de Jesús. Heu perdut la salut? Accepteu amb paciència el sofriment, com aquella dona que, després de treballar de valent, passà tretze anys al llit, nafrada de cap a peus i mai no va queixar-se. El Divendres Sant és el plor fugisser i evanescent de l’alegria de la Pasqua eterna en què viu el cristià. Per això, avui, diada de Pasqua, escoltem de sant Pau: “Ja que heu ressuscitat amb Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist assegut a la dreta de Déu. Poseu el cor en allò que és de dalt, no en allò que és de la terra” (Col 3,1-2).

Som cristians de debò? Ho serem si aquest llenguatge de Pasqua no resulta massa irreal als nostres llavis.

Santa Pasqua! ■

Obrim, doncs, els ulls, les orelles i el cor
i deixem-nos envair pels detalls
que parlen i criden

Signes que ens criden

AGUSTÍ CORTÉS SORIANO

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Tant de bo que hàgim viscut la Setmana Santa amb els ulls, les orelles i el cor oberts, per poder copsar les crides que ens ha anat dirigint l'Esperit a través de la litúrgia. Aquesta Setmana està farcida de bells signes al servei del diàleg que el Senyor desitja mantenir amb nosaltres per a la nostra salvació. Aquest diàleg que demana la nostra resposta sincera i que ens permet gaudir d'un goig profund.

Un diàleg que no tindria sentit, ni assoliria el seu objectiu alliberador i salvador, si no inclogué el moment decisiu de la Resurrecció.

Continuem amb l'intercanvi personal mitjançant signes que parlen i criden, com a vocacions que esperen igualment signes concrets de respostes sinceres. Recordem que els signes com a llenguatge de l'Esperit demanen ser "entesos", i no tots els ulls són capaços de fer-ho.

Obrim, doncs, els ulls, les orelles i el cor i deixem-nos envair pels detalls que parlen i criden. Veiem un grup d'homes que amb gosadia i lli-

bertat donen testimoni d'un esdeveniment increïble: Déu ha ressuscitat al qui va passar fent el bé i curant els oprimits pel diable. Veiem el moviment dels personatges: una dona, Maria Magdalena, que matina i cerca delerosa, que se'n torna corrents cap als seus germans, dos homes, Pere i Joan, que van amb la mateixa pressa al sepulcre, que veuen el seu interior buit, només les teles usades per a la sepultura... I l'apòstol més jove, que "veié i cregué".

El que va veure no va ser Crist ressuscitat, sinó un signe, un indicatiu, que podia tenir diverses interpretacions. Però que va ser entès per ells com una confirmació il·luminadora de missatges i paraules que el Mestre els havia dit: havia de morir i ressuscitar. Era l'apòstol que sempre s'avançava, el primer, a reconèixer la presència del Ressuscitat viu. Tenia els ulls, les orelles i el cor aptes per a la fe i l'amor.

Des de llavors ell mateix es converteix en signe, és a dir, testimoni. I amb ell una llarga cadena, una multitud, que veuen i creuen.

La llista de fets i signes que arriben fins a nosaltres és interminable. Des del fet mateix de l'existència de l'Església al llarg de més de dos mil anys assentada sobre la paraula i la vida de testimonis, passant pels

més grans, que han donat la seva vida per la fe i l'amor del Ressuscitat. I les obres d'aquests mateixos testimonis, que als ulls de mirades netes i objectives constitueixen fites de plena humanitat. I la mateixa litúrgia, vertader testimoni vivent del Ressuscitat. I l'alegria, i la lluita diària a favor de totes les formes de vida, i la pregària; i l'esperança, que dinamitza la història i el vertader progrés.

Són realitats de la història, que per a alguns poden tenir moltes explicacions. Però que hi són i continuen cridant a la fe i a la vida.

El que hem vist i cregut és el triomf de l'amor, és a dir, no de qualsevol mena d'amor, sinó concretament de l'amor que va desenvolupar Jesús en la seva vida com a home entre nosaltres. Ell era el gran signe, el gran testimoni d'aquest amor. I una vegada ressuscitat s'apropa a cadascú, per diferents signes i crides, buscant la nostra resposta de fe. Llavors ens convertim en ressuscitats, que van proclamant la crida, la vocació a la fe, mitjançant signes visibles, testimoniats de vida i de paraula.

En això consisteix tota la nostra tasca i el nostre goig. Exposats, oferts, als ulls, les orelles i el cor de la gent. Qui veurà i creurà? ■

CONSULTORI BÍBLIC

Quin és el problema principal del llibre de Job?

BERNAT FOLCRÀ

Biblista

Job és descrit com un home íntegre, un home innocent, perfecte, fa fins i tot més del que cal, com quan ofereix sacrificis pels eventuais pecats comesos pels seus fills. Ell és just com Abraham, Moisès, Josuè, David; és la imatge de la fidelitat religiosa i de la felicitat.

La sospita de Satanàs: aquí no és considerat encara com un ésser personal oposat a Déu, és a dir, com el nostre dimoni. És com una mena de funcionari angèlic que ha de verificar l'autenticitat de la fe humana. La pregunta de Jb 1,9 és una de les preguntes clau de tota l'Escritura:

“És que Job reverencia Déu de franc? No és cert que l'has envoltat d'un clos per protegir-lo, a ell, la seva família i tots els seus béns? Tu l'has beneït en tot el que ha emprès, i els seus ramats es multipliquen sobre la terra.”

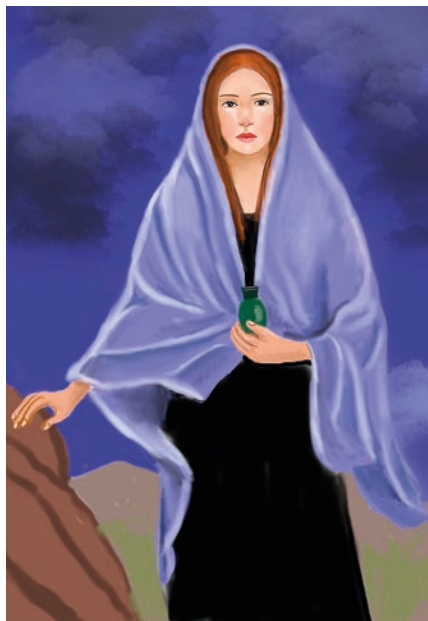
Job creu en Déu per res, la seva religiositat és realment desinteressada? És fàcil creure en Déu quan tot va bé. Satanàs no creu en l'autenticitat de la fe de Job, però Déu en canvi hi aposta. Per això s'entén des del principi del llibre que el tema principal no és tant el misteri del dolor com la necessitat d'una fe gratuïta, pura d'interessos particulars. El dolor és l'ocasió per descobrir quina mena de fe anima l'existència de l'home. Creiem en Déu per les coses que fa per nosaltres o perquè Ell és Déu? Déu fa com si no conegués la fe de Job per respectar-li la llibertat. I per mostrar que el problema principal del llibre no és el patiment sinó la necessitat d'una fe desinteressada.

PER A CONSULTES:

redaccio@catalunyacristiana.cat

COMENTARI DE LA PARAULA

El deixeble estimat experimentà que Jesús havia ressuscitat

JOSEP RIUS-CAMPS

Teòleg i biblista

Il·lustració: Glòria Monés

En l'evangelium atribuït a l'apòstol Joan es fa referència a la tensió latent entre dos deixebles de Jesús molt qualificats, Simó “*el Pedra*”, el líder indiscutible del cercle dels Dotze, i “el deixeble a qui Jesús estimava”, que restarà sempre en l'anonimat, l'autor de l'escrit (Jn 21,24). La primera menció tingué lloc en el darrer sopar: “Estava recolzat un dels seus deixebles en el si de Jesús, aquell a qui precisament Jesús estimava. Simó Pere li fa senyes perquè preguntis qui seria el que l'anava a traïr. Aquest, doncs, havent-se deixat caure sobre el pit de Jesús, li pregunta: ‘Senyor, qui és?’” (13,23-25). Se'l mencionarà novament al peu de la creu (19,26). La tercera menció pertany al text que estem comentant. El primer dels sàbats setmanals, quan encara era fosc, Maria Magdalena va anar de bon matí al sepulcre i observà que la llosa havia estat retirada de la porta del sepulcre. Se'n anà corrents a trobar per separat a Simó Pere i l'altre deixeble. Sortiren tots dos i s'enca-minaren cap al sepulcre. “Corrien, tanmateix, els dos plegats, però l'altre deixeble s'avançà corrent més de pressa que *el Pedra*” (20,1-4). Per quina raó ha corregut més de pressa que Pere? L'autor ens ho acaba d'insinuar quan ha dit que Maria anà “a trobar l'altre deixeble a qui Jesús estimava”.

En canvi, de Simó Pere ens dirà més endavant que era del tot incapaç “d'estimar” i fins i tot de “volar-li bé”. En efecte, quan Jesús li preguntà: “M'estimes més que *aquests*?”, respondrà amb una evasiva: “Tu saps que et vull bé.” Jesús li preguntà altre cop “M'estimes” de debò?, i ell respondrà amb la mateixa evasiva. Per això Jesús li preguntà per tercera vegada, no ja si “M'estimes”, sinó si “Em vols bé”, com ell pretenia. Pere, entristit perquè li havia preguntat la tercera vegada si “Em vols bé”, apel·larà al coneixement integral que té d'ell Jesús: “Senyor, tu ho saps tot, tu coneixes que et vull bé” (21,15-17).

El deixeble estimat va arribar, doncs, primer al sepulcre; havent-s'hi abocat, veié posats els llençols, emperò no hi entrà. Arribà llavors Simó Pere, que l'anava seguint, i entrà al sepulcre; observà els llençols posats i el sudari no posat ensems amb els llençols, sinó enrotllat a part. Llavors entrà també l'altre deixeble, el qui havia arribat primer al sepulcre, i no solament veié, sinó que cregué. L'amor de Jesús al seu deixeble i el d'aquest a Jesús els ha fusionats tots dos fins al punt que el deixeble estimat ha arribat a creure que Jesús ha ressuscitat. ■

Diumenge de Pasqua

Lectura primera

Ac 10,34a.37-43

Després d'haver ressuscitat d'entre els morts, nosaltres hem menjat i hem begut amb ell

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: “Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.”

Evangelí

Jn 20,1-9

Havia de ressuscitar d'entre els morts

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

El diumenge Maria Magdalena se'n anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia

Salm responsorial

117

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor. Que respongui la casa d'Israel: perdura eternament el seu amor. R.

R. Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo. O bé, Al·leluia.

La dreta del Senyor fa proeses, la dreta del Senyor em glorifica. No moriré, viuré encara, per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. R.

estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: “S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.” Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Dar-

Lectura segona

Col 3,1-4

Cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Al·leluia

Crist, el nostre anyell pasqual, ha estat immolat: celebrem en el Senyor la festa de Pasqua.

rere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts. ■

📅 Calendari de la setmana

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

CICLE LITÚRGIC B; FERIAI II
TEMPS DE PASQUA
SALTERI: SETMANA 1

Març

Comença el temps de Pasqua

31. DIUMENGE

Resurrecció del Senyor, Blanc. Lectures: Fets 10,34a.37-43 / Salm 117 / Colossencs 3,1-4 / Joan 20,1-9
SANTORAL: Amós, prof.; Benjamí, diaca i mr.

Abril

1. DILLUNS

Octava de Pasqua, Blanc. Lectures: Fets 2,14.22-32 / Salm 15 / Mateu 28,8-15
SANTORAL: Mare de Déu del l'Alegria; Hug, b.; Teodora, mr.; Venanci, b. i mr.

2. DIMARTS

Octava de Pasqua, Blanc. Lectures: Fets 2,36-41 / Salm 32 / Joan 20,11-18
SANTORAL: Francesc de Pàola, erm. i fund.; Maria Egipcíaca, erm.

3. DIMECRES

Octava de Pasqua, Blanc. Lectures: Fets 3,1-10 / Salm 104 / Lluc 24,13-35
SANTORAL: beata Guimar; Josep l'Himnògraf, mjo. i poeta; Nicetas, ab.

4. DIJOUS

Octava de Pasqua, Blanc. Lectures: Fets 3,11-26 / Salm 8 / Lluc 24,35-48
SANTORAL: Benet de Palerm, rel.; Plató, ab.

5. DIVENDRES

Octava de Pasqua, Blanc. Lectures: Fets 4,1-12 / Salm 117 / Joan 21,1-14
SANTORAL: Emília, vg. i mr.; Maria-Crescència Höss, rel.; Vicenç Ferrer, prev.

6. DISSABTE

Octava de Pasqua, Blanc. Lectures: Fets 4,13-21 / Salm 117 / Marc 16,9-15
SANTORAL: Guillem, ab.; Marcel·lí, mr.; Sixt I, p. i mr.

👤 El Sant 4 d'abril

Benet de Palerm

També conegut com a Benet el Negre o Benet el Moro, pel seu color de pell, aquest sant va néixer com a esclau a la població de Messina, a Itàlia, el 1524. Després de ser alliberat pel seu mestre, es va convertir al cristianisme i va decidir establir-se juntament amb altres ermitans a Montepellegrino. Allí va esdevenir el superior de la comunitat, i va ocupar aquest càrrec fins que va complir 38 anys, quan el papa Pius IV va dissoldre les comunitats solitàries, com la de Benet, i es va veure obligat a traslladar-se a un convent de franciscans, prop de Palerm. Va esdevenir laic franciscà i va treballar-hi com a cuiner fins que el van nomenar,

contra la seva voluntat, superior del convent, tot i que no sabia llegir ni escriure.

Va ser un bon superior, que va ensenyar els més novells, però Benet va demanar ser rellevat d'aquest càrrec, ja que creia que no se'l mereixia, i va tornar a la seva tasca de cuiner. La seva santedat, així com la fama que tenia com a confessor i els miracles que se li atribueixen el van portar a rebre un gran nombre de visitants al convent, que volien veure aquest humil cuiner. Benet va morir al convent de Palerm el 1589, i va ser canonitzat per Benet XIV, després d'un llarg procés, el 1807. La seva devoció s'estén per tot Amèrica Llatina. ■

MN. JORDI FONT I PLANA
Vicepresident de l'Institut de
Litúrgia ad instar facultatis de
l'AUSP Barcelona

La “laus apis”
cantà l'origen de la substància
del ciri, que és de cera d'abelles

La “laus apis” del Pregó pasqual

En el nostre Pregó pasqual o, anomenat, *Laus cerei* (“Lloança al ciri”), hi ha uns versets que s'anomenen *laus apis*, és a dir, “elogi a les abelles”. Heus aquí aquesta petita referència:

*En la gràcia d'aquesta nit
accepteu, oh Pare sant,
el sacrifici vespertí d'aquesta lloança
i la flama d'aquesta columna de cera,
elaborada per les abelles,
i que l'Església us ofereix per mans dels seus
ministres.*

De ben segur que aquesta breu cita passa desapercebuda per la densitat teològica i la bellesa poètica d'aquesta pregària eucològica de la Vetlla Pasqual. Ara bé, la nostra atenció avui es dirigeix als versets dedicats a la *laus apis*, que cantà l'origen de la substància del ciri, que és de cera d'abelles. Realment la lloança a les abelles del nostre Pregó és molt breu si ho comparem amb altres *Laudes cerei*, com la del sacramentari *Gelasius Vetus* (segle VIII), on aquesta *laus apis* té més de sis versos. O la primera d'Ennodius, bisbe de Pavia, († 521), amb onze descripcions. I, encara més, una benedicció gal·licana del ciri —que fou adoptada després per la litúrgia romana— que presenta tres grans seccions dintre l'elogi a les abelles: una

per descriure les grans qualitats d'aquests insectes, amb aquests termes: “L'abella és molt petita (...) però el seu pit està ple d'una gran energia; és dèbil si mirem les seves forces, però és forta si mirem el seu enginy.” I continua, en un segon apartat, descrivint la seva activitat: “L'abella coneix el curs de les estacions i, després de les gelades de l'hivern, que han cobert de blanc la terra, que els vents primaverals han eixugat les velles glaceres i és quan tot germina, que apareix i va de cara al treball (...) Carregades de pol·len, tornen al rusc, construeixen les seves cel·les; unes les omplen de líquida mel, altres transformen les flors en cera (...)”. Per acabar en una tercera secció fent lloança de la seva castedat com a *apis mater*, comparant-la amb la virginitat de la Mare de Déu: “(...) a l'abella no la debilita el fet de donar a llum ni la prole exhaurix la seva castedat. D'igual manera va concebre Santa Maria verge, que virginalment va donar a llum i fou sempre verge.”

Ara bé, totes aquestes imatges i missatges trets de la vida de les abelles volen donar relleu a l'anunci del Pregó pasqual, amb les cerimònies que preparen aquest anunci: la benedicció del foc nou, l'encesa del ciri pasqual i cantant tres vegades *La Llum de Crist*, fins a arribar al gran anunci de la Pasqua de Nostre Senyor Jesucrist, que és l'*Exsultet*. ■

Adeu-siau, Carmelites

Les tres monges que quedaven al monestir de Carmelites Descalces de Terrassa.

JOSEP-MARIA FONT I GILLUÉ

Divendres 1 de març, al capvespre, vaig anar a pregar i acomiadar-me de les monges, en les seves darreres Vespres, al monestir de la Torre de Mossèn Homs. Érem una quinzena de persones que al llarg dels anys ens hi hem sentit molt ben acollits.

Gràcies, germanes Pili Espuche, Elisa Aymerich i Rosa Puig; no hi va poder ser la Rafi-Maria Ayala. Són les darreres que quedaven, la resta ja havien marxat i dispersat abans. Desitgem que al monestir de Mataró

—de fet, la casa mare de la fundació terrassenca—, on han escollit anar-se'n, s'hi trobin tan ben acollides com ho han estat a Terrassa. En acabar el res de Vespres, unes breus paraules de la qui fou la darrera superiora, ara en funcions. En Joan Casals ens va obsequiar amb un breu concert d'orgue, i petons i abraçades molt sinceres per part de tothom.

Us trobarem a faltar, no ho dubteu; quedem una mica orfes, no ens serà fàcil trobar un nou lloc on ens hi trobem tan bé: celebracions de Pasqua, de Nadal, Vespres ecumèniques, etc., tot amb senzillesa i presidides per bons i també senzills clergues que ens ajudaven en l'aprofundiment de la Paraula. Cercarem el nou lloc sabedors

de les paraules del Senyor: "Perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo soc allí enmig d'ells." La fe mou muntanyes, diu també el refrany popular i Jesús ho corrobora.

La Paraula ens ajuda i ens empeny a fiar-nos-en i ho sabem perquè ho hem viscut amb confiança, "ho hem vist amb els nostres ulls", deien les dones i els homes contemporanis de Jesús. Que l'Esperit ens ajudi en tots els discerniments de la vida ara a trobar el lloc substitut del monestir de les Carmelites.

Va ser el 28 d'abril del 1948, dia de la fundació del monestir al carrer Martín Díaz, que prengué el nom de monestir de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol. La fundació va ser empesa per la germana terrassenca Maria Rosa Marcet Cabasa (1892-1979), i sis monges més, des del monestir de Mataró on residien. El 1936 la comunitat es va dispersar, però el 1939 es va reconstituir amb nombroses vocacions. La Maria Rosa, amb tot l'ajut de la seva família, no va parar fins a aconseguir la desitjada fundació terrassenca, enmig del brogit fabril d'aquells anys a "la ciutat del fum", al barri de Ca n'Aurell, al costat de la gent treballadora i de molts nouvinguts d'arreu que hi vingueren a guanyar-se el pa.

Eren temps immediats a la postguerra i molts havien passat por, malalties, gana i tot el que veiem, malauradament, encara avui a les guerres, que sempre són fraticides. L'11 de maig del 1958 en el mateix edifici, però amb façana al carrer Frederic Soler, inaugurava l'església dedicada a Jesús Obrer; aleshores ja eren vint-i-tres monges. ■

Club Nous Amics

ET PORTA A ROMA

Pelegrinatge a Roma i al Santuari d'Assís, Patrimoni de la Humanitat

Del 28 al 31 de maig del 2024, viatjarem a Roma, on visitarem els monuments més importants i assistirem a l'Audiència Papal.

No et quedis
sense plaça

*Viatge organitzat per RT Cultural, partner oficial de Club Nous Amics.

Apunta't a aquest pelegrinatge amb preus
especials per als membres del Club Nous Amics*.

Per a més informació: info@rtcultural.com

i al tel. 93 122 67 00

Cartes

La presó, privilegi de fe

D'ençà que estic a la presó, ara fa cinc anys, he vist joves que s'han acostat a Jesús. Joves que venen de famílies desestructurades o amb molts problemes. És el cas de l'Ismael. Vaig estar amb ell tres mesos a la cel·la. Un dia em va dir: "Tu, com parles amb Déu?" Em veia pregar i llegir l'evangeli de cada dia. Li ho vaig explicar. Parlant cada dia amb ell, com una catequesi, va començar a pregar i anar a missa. Gràcies, també, a les homilies del nostre capellà, el jesuïta pare Xavier Rodríguez. Molts joves han tornat a anar a missa i pregar. Fa poc, l'Ismael em va enviar una carta, on deia que "ara vaig a missa perquè estic en deute amb Déu".

Quan prego, sento molta pau i tranquil·litat. Aquestes experiències, aquí a la presó, són les que t'omplen d'alegria i en dono gràcies a Déu. A la presó també es pot trobar Jesús, un Déu viu que ens estima, que sempre està al nostre costat i no ens abandona. L'Ismael ara cada dia prega, llegeix l'evangeli i participa de la santa Eucaristia. És la missió que tenim tots els batejats: anunciar Crist, també a la presó. Perquè la presó és privilegi de fe.

Els que llegiu aquesta carta pregueu per nosaltres, que nosaltres ho farem per vosaltres. A la presó també es fa comunitat gràcies a tots els voluntaris i al nostre capellà, Xavier Rodríguez.

JOSEP FAJARDO FERNÁNDEZ
Mòdul 5 – Brians II

No oblidem el nord

Proposo que *Catalunya Cristiana* inclogui també el bisbat de Perpinyà (fins a l'any 1601, d'Elna) i la contrada de la Fenolleda (que no depèn del bisbat, però sí que es troba a la Catalunya del Nord), tot cobrint així tot el país, tant la Catalunya autònoma com la Catalunya Nord.

Al nord de la nostra terra hi trobem autèntiques joies de l'Església, com les seus d'Elna i Perpinyà, el monestir de Sant Miquel de Cuixà, la processó de la Sang de Perpinyà per Setmana Santa o el cos del patró de la pagesia catalana, sant Galderic, a la catedral de Perpinyà.

Si volem que la revista sigui plenament catalana, no ens hem d'oblidar de les terres del nord, injustament arrabassades pel tractat dels Pirineus l'any 1659, unes terres que no han deixat mai de ser catòliques i de sentir-se plenament catalanes.

MIQUEL ÀNGEL RODRÍGUEZ

PODEU ENVIAR LES CARTES A:
redaccio@catalunyacristiana.cat

POSTALS DES D'ANDALUSIA

Tanca la Cartoixa de Jerez de la Frontera

Notícia de Passió: "Tanca la Cartoixa de Jerez de la Frontera, a Andalusia, i marxen les Germanes de Betlem, que hi vivien, després de 22 anys de vida de clausura, lliurades al silenci, la pregària i la contemplació."

Notícia trista que ens arriba en aquesta Setmana Santa i que obre, com a interrogant, què serà d'aquest monestir del segle XV, la Cartoixa de Santa Maria de la Defensió, aixecada l'any 1476. Les germanes han apuntat que el recinte havia perdut algunes característiques primordials que el feia viable per a la vida contemplativa: la proximitat de les carreteres amb tràfic nombrós, el pas freqüent d'avions i un entorn cada vegada més poblat de gent.

Seria una llàstima la seva desaparició, ara precisament quan el món necessita més vocacions religioses que ens ofereixin testimonis d'espiritualitat sana i atraient. Necessitem oasis de silenci, recintes de pau, comunitats de vida contemplativa que preguin per nosaltres. La Setmana Santa travessa novament, amb la seva celebració característica a cada poble i ciutat, amb el seu missatge etern de redempció i de salvació. Aquells "tres pecats" de la primera Setmana Santa de la història continuen colpejant les entranyes de l'univers: la traïció, amb el petó de Judes, entregant el seu Mestre; la negació de Pere, davant d'una criada que l'acusa de pertànyer al grup dels deixebles de Jesús de Natzaret, i la multitud anònima que converteix en espectacle el pas de Jesús amb la creu a l'esquena, camí del Calvari.

Són les tres ferides que tant de dolor produeixen a les entranyes de la humanitat i que marquen tants "Cristos crucificats", "Cristos trencats", en el món, sense que els parem atenció ni ajuda per alleugerir el seu dolor.

ANTONIO GIL
Sacerdot i periodista

CERTIFICATS MÈDICS CARNET DE CONDUIR NÀUTICA I ARMES

CENTRE MÈDIC PLAÇA MOLINA

Dr. Rafael Solanas Anglada

• COTXE, MOTO I CICLOMOTOR • PSICOTÈCNICS
• LLICÈNCIA D'ARMES • LABORALS I ESCOLARS • NÀUTICA

LABORABLES

De 10 a 13 h i de 16 a 20 h

Les persones que es presentin amb un exemplar de *Catalunya Cristiana* tindran un descompte de 20 euros
www.centromedicoplazamolina.es

INFORMEU-VOS-EN: Tel. 932 188 826 - Mòbil: 639 474 741
c/ Balmes, 281, entr. 2n - 08006 Barcelona

Nou catecisme de la Conferència Episcopal Espanyola

Està pensat per a catecúmens adults i per als qui retornen a la fe

FELIP-JULI RODRÍGUEZ PIÑEL

Director del Servei Diocesà
per al Catecumenat de
Barcelona

El nou catecisme de la Conferència Episcopal Espanyola, *Buscad al Señor*, culmina la petició del papa Joan Pau II en la constitució apostòlica *Fidei depositum*, on es demanava que el contingut del Catecisme de l'Església catòlica pogués arribar a petits i grans, tenint present les diverses situacions i cultures.

El catecisme *Buscad al Señor*, encara no traduït al català, està pensat per als adults que demanen els sacraments de la iniciació cristiana i, també, per als que desitgen aprofundir en la fe.

Quaranta-nou són els temes, dividits en quatre etapes (pre-catecumenat, catecumenat, purificació-il·luminació i mistagògia), seguint el procés catecumenal que ens indica el Ritual de la Iniciació Cristiana d'Adults (RICA).

Cada tema és presentat en dues pàgines dobles amb cinc apartats:

—Llàntia és la teva Paraula per als meus passos. Té la Paraula de Déu com a llàntia viva que il·lumina cada tema.

—Per il·luminar la vida. S'integren en el text experiències de vida.

—La fe dels cristians. Contingut propi de la fe expressat amb un llenguatge proper i senzill.

—Expressió de fe. La celebració de la fe forma part integrant del procés catecumenal.

—La fe feta cultura. Obres d'art que enriqueixen la bellesa de la fe.

Al mateix temps s'ofereix:

—Guia per acompanyar el procés catecumenal amb el catecisme o per al catequista o acompanyant.

—Celebracions de l'itinerari ca-

tecumenal del catecisme amb cadascuna de les celebracions i ritus.

UNA REALITAT CREIXENT

Aquest catecisme esdevé una bona notícia per a una realitat creixent a les nostres diòcesis. Cada vegada són més les persones adultes que demanen la fe a les nostres comunitats parroquials. L'acompanyament acurat i amb esperit eclesial ajuda a fonamentar la fe inicial que caldrà que esdevingui fe adulta.

El procés catecumenal necessita l'escalf de la comunitat per esdevenir nous cristians missioners, joiosos del do rebut; per tant, l'acompanyament d'aquestes persones demana responsabilitat maternal per part de l'Església.

El Baptisme no és un pur tràmit per ser padrins de baptisme o per casar-se per l'Església. És qüestió de fe en Jesucrist dins de la seva Església.

L'acolliment i acompanyament per part de pastors i comunitats és part fonamental en el procés de gestació de nous cristians i, d'aquí, la seriosa responsabilitat d'oferir tot allò que proposa l'Església des del seu inici perquè els nous nats o neòfits puguin viure i donar raó de la seva esperança amb maduresa cristiana.

Les presses en allò més significatiu són contràries a l'esperit de l'Evangeli, que demana sembrar i saber esperar la collita.

Conèixer i interioritzar la fe de l'Església, deixar-se convertir i esdevenir deixebles del Crist, en la fe, la seva celebració comunitària, aprendre de viure en cristià i pregar segons l'esperit que es desprèn del

Parenostre no es fa en unes trobades amistoses o a través simplement de prestar un llibre.

Som en una situació pastoral oportuna per portar a terme el que el Senyor confia a la seva Església com a Mare, engendrar nous fills de Déu.

Tant de bo que fem camí generós en el temps apropiat per a cadascun dels candidats a la vida cristiana reforçant la nostra pertinença com a membres del Cos de Crist.

L'experiència d'aquests quasi vint-i-cinc anys de Catecumenat a les nostres Esglésies de Catalunya ens diu que l'acompanyament de les persones que demanen el Baptisme, fet segons el criteri del Ritual d'Iniciació Cristiana d'Adults (RICA), ajuda els neòfits a mantenir-se en la vida de l'Església.

Que Maria, la Mare del Senyor i de l'Església, acompanyi el treball pastoral i maternal de la nostra Església. ■

El nou Catecisme està estructurat en quaranta-nou temes, dividits en quatre etapes

L'acompanyament acurat i amb esperit eclesial ajuda a fonamentar la fe inicial que caldrà que esdevingui fe adulta

CELEBRACIONES
DEL ITINERARIO CATECUMENAL DEL CATECISMO

Buscad al Señor

Salmo 69,33

VEREMUNDO
velón veremundo lo mejor del mundo

Distribuidor exclusivo para España de **SLABBINCK**
veremundo@veremundo.com - www.veremundo.com

Partida Fanecaes, s/n. - Apdo. Correos 19 - 46860 ALBAIDA (Valencia) - Tel.: 962 900 971 - Fax: 962 901 362

“T’acabarem.” El compromís de la Junta Constructora de la Sagrada Família

Les dades de la memòria 2023 permeten afrontar amb optimisme la recta final de les obres

Interior de la basílica de la Sagrada Família.

CARME MUNTÉ MARGALEF
Barcelona

T'acabarem." Aquesta paraula, aquest verb conjugat en la primera persona del plural, recull el sentiment de tots els integrants de la Sagrada Família, tal com va destacar Esteve Camps, president delegat de la Junta Constructora, el 20 de març en roda de premsa. Però és que aquest "T'acabarem" té data, tal com va revelar el mateix Camps

en una entrevista a *Catalunya Cristiana* el novembre passat: "Si no tenim un contratemps important com va ser la pandèmia, en un màxim de deu anys la Sagrada Família estarà acabada."

La Sagrada Família afronta amb optimisme la recta final gràcies a les bones dades que recull la memòria de l'any 2023. Respecte del 2022, el nombre de visitants s'ha incrementat en un 24,47%. El total és de 4.707.367, la majoria (el 19,04%) provinient dels Estats Units. Al llarg del 2023 es van fer 66 misses internacionals amb 51.696 assistents i 19 celebracions eucarístiques i esdeveniments diocesans que van aple-

gar 23.267 persones. Una altra dada significativa són les 280.670 persones que van visitar la capella del Santíssim. A nivell econòmic també regna l'optimisme. L'increment de visitants ha suposat uns ingressos de 126,9 milions d'euros.

El calendari imminent constructiu, després de la inauguració de les torres de Maria i dels Evangelistes, afecta la façana nord del temple, especialment la construcció de la capella de l'Assumpta, i de la torre de Jesús, que es preveu inaugurar el 2026 amb motiu del centenari de la mort d'Antoni Gaudí. Serà aleshores quan tots els esforços se centraran en la construcció de la façana de la Glòria en la seva verticalitat. Pel que fa a la part decorativa, estem parlant de més de cent escultures i un mínim de tres escultors. Per això es preveu convocar un concurs internacional d'artistes.

Esteve Camps va anunciar que han demanat a l'Ajuntament de Barcelona que l'any 2026 sigui declarat Any Antoni Gaudí i també va explicar que el dissabte 9 de març la Sagrada Família van rebre la visita de l'alcalde Jaume Collboni, "que es va interessar pel projecte i va ratificar la constitució de les comissions de treball" que hauran d'afrontar la part final de la Sagrada Família.

Altres anuncis importants van ser que després de Setmana Santa se sabrà els noms dels artistes que decoraran la capella de l'Assumpta, que se situa al carrer de Provença, just darrere del presbiteri, i que està dedicada exclusivament a la Mare de Déu. Tindrà accés des del carrer i estarà oberta tot el dia.

Pel que fa a la primera convocatòria del Fons d'Acció Social, al qual s'han destinat 2,3 milions d'euros, s'hi han presentat 650 projectes, dels quals se n'escolliran 276, que el 31 de maig es donaran a conèixer. ■

Agustí Codinach

ACTUALITATS CIENTÍFIQUES

S'ha trobat el mecanisme dels desmaís sobtats

L'estudi dels circuits neuronals és útil per a la medicina.

MN. FRANCESC NICOLAU

Professor emèrit de la Facultat de Filosofia de Catalunya

M'ha semblat que era una notícia prou interessant per comunicar-vos-la. Ha aparegut a la revista *Nature*, que explica que el grup dirigit pel doctor Vineet Augustine, del Departament de Neurobiologia de la Universitat de Califòrnia, a San Diego, ha descobert que l'agent responsable d'un desmai és un grup de neurones que connecten el cervell amb el cor.

Potser em direu que desmaiar-se

de cop és un fet poc corrent i que no té cap interès esbrinar el flux de sang que n'és l'origen. No teniu tota la raó. Les estadístiques mostren que un 40% de la humanitat ha passat per aquesta experiència almenys un cop a la vida, cosa que val la pena constatar. Com sabeu, es tracta d'una pèrdua transitòria de la consciència que es resol per si sola al cap de poc sense deixar efectes secundaris. Quina és la causa o mecanisme que provoca aquest efecte en la persona humana?

El Dr. Augustine ho ha estudiat amb ratolins. El seu equip va voler estudiar un equip de neurones que connecten els ventricles del cor amb una àrea de la base del cervell que s'encarrega de la pressió arterial, pensant que podien tenir un paper en controlar el cor quan la pressió ha de canviar. I van fer unes proves amb unes eines especials en ratolins.

I, efectivament, es trobaren amb el fet que els ratolins acabaven desmaiant-se quan es posava en marxa aquest sistema de neurones, i també que es recuperaven del desmai per l'acció d'una àrea que també és la responsable de controlar l'estrès. Conclusió: la reducció del flux de sang que arriba al cervell just abans del desmai és un esdeveniment perfectament regulat per cèl·lules especialitzades, que ara ja són ben conegudes.

Ara bé, conèixer els circuits neuronals provocadors de desmaís i les neurones que en permeten la recuperació pot ser útil a l'hora de prevenir aquestes reaccions o entendre per què certes persones són més propenses a tenir-les. La troballa s'ha de considerar útil per a la medicina. Les ciències van progressant en moltes direccions... ■

TRADICIONS REMEIERES

La sajolida dels confitats

La sajolida és una planta de notables propietats antibiòtiques.

**FRA VALENTÍ SERRA
DE MANRESA**

Arxiver dels Caputxins

La sajolida o sajulida (llat., *Satureia montana*; cast., *ajedrea*) és una planta remeiera de notables propietats antibiòtiques, i alhora és també un bon conservant natural que s'empra, des de molt antic, per confitar i adobar les olives i, àdhuc, s'usa per perfumar el gust de la sopa i el guisat d'algunes carns. La sajolida gaudeix de propietats expectorants, digestives i tòniques.

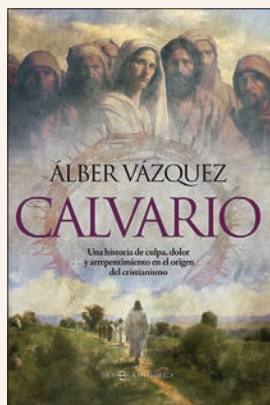
Poc temps abans de l'exclaustració del 1835, els frares volgueren descriure així aquesta herba mel·lífera i d'olor: "La sajurida [sic] és una planta que creix fis a l'alsada de un peu, és

molt poblada de ramas y fullas estre-tas, un poch peludas y de un vert obs-cur. És molt olorosa y's cultiva per a assaonar las viandas y preservar de la corrupció y adobar las olivas" (APCC, *Receptari*, s. f.). La sajulida sol florir a partir del mes de juliol en els llocs més àrids de les nostres comarques. El gran divulgador de la terapèutica popular, el caputxí Hilari d'Arenys de Mar († 1976), a propòsit de la sajolida, recollí una eficaç recepta que diu: "De la sajulida s'empren els caps de brot que són excitants, fortificants y vermífugs; en compreses s'usa contra els tumors, y l'oli cura el mal de queixal" (T.A., *Receptari*, s. f.).

En la tradició agropecuària de casa nostra hi havia el costum de fer bullidures de sajolida per guarir el mal de ventre del bestiar i aplicar-lo com a antídoto per a les picades: "La sajorida [sic] expulsa los cuchs y fa venir la gana. És l'herba principal per a confitar las olivas. Ab lo such de las olivas

confitadas, de gran virtud purgant, se dóna per curar lo mal de ventre dels animals. L'aigua de sajorida presa ab infusió és molt bona per a las picadas de serps y animals verinosos" (BHC, *Terapèutica Antiga*, s. f.). Antigament se solien arruixar els espais interiors amb la morratxa —a guisa d'insecticida natural— amb les bullidures de saüc i sajolida, "ja que les mosques fugen escampant aigua en què sajulida e sauch sien cuyts" (BHC, *Terapèutica Antiga*, s. f.).

En una col·lecció d'antigues receptes de la tradició remeiera dels caputxins hi llegim també que "la ajedrea es muy aromática y se usa para confitar las aceitunas verdes, y su infusión hecha con vino se ha preconizado en el catarro mucoso y en el asma" (T.A., *Recetario*, s. f.). D'ací a quinze dies us parlaré, si a Déu plau, de la buglossa o llengua de bou, una planta remeiera força apreciada en la medicina popular. ■

ÁLBER VÁZQUEZ*Calvario*

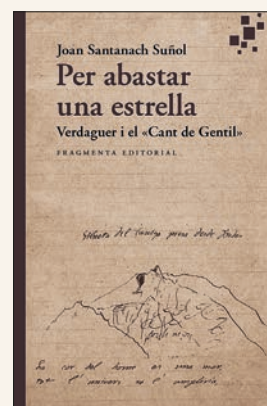
La Esfera de los Libros, 2024, 336 pàg.

Després de ser crucificat, els seguidors de Jesús de Natzaret es dispersen i tornen a Galilea, d'on la majoria prové. Pere i Maria Magdalena s'enfonsen en un calvari del qual germinarà una idea revolucionària: la seva mort formava part del pla de Déu.

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN*Benet-Josep Labre, el pelegrí de Déu*

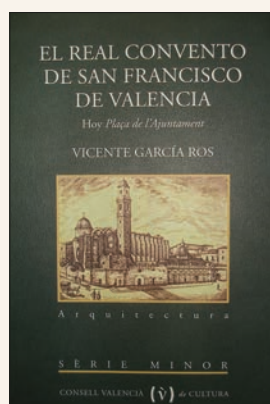
CPL, 2024, 36 pàg.

Benet-Josep Labre, que vivia a la intempèrie, és el patró dels pelegrins, rodamons i persones sense sostre. També és el patró de les persones que necessiten una segona oportunitat. Ell ens ajuda a assumir fracassos i debilitats.

JOAN SANTANACH SUÑOL*Per abastar una estrella*

Fragmenta Editorial, 2024, 152 pàg.

El *Cant de Gentil* és una de les poesi més celebrades de Jacint Verdaguer. El fillòleg Joan Santanach ha recollit en aquest llibre el complex procés de redacció del text —una trentena d'esborranys—, amb l'anàlisi i la comparació de les diverses redaccions.

VICENTE GARCÍA ROS*El real convento de San Francisco de Valencia*
Generalitat de València, 2024, 366 pàg.

Llibre que documenta els 653 anys d'història d'aquest imponent convent franciscà de la Corona d'Aragó, que va gaudir de la protecció del rei Jaume I i que estava situat a l'actual plaça de l'Ajuntament de la ciutat de València. (*Ramon Ribera*)

JOAN B. CULLA i ADRIÀ FORTET*Israel, el somni i la tragèdia*

Pòrtic Edicions, 2024, 728 pàg.

Volum de referència sobre Israel, el sionisme i Palestina, que va posar al dia l'enyorat Joan B. Culla (1952-2023) amb l'ajuda del també rellevant historiador Adrià Fortet. Amb el propòsit d'explicar sense jutjar, ofereix amb rigor la història contemporània del Pròxim Orient.

JULIA MORENO i JAVIER SEGURA*Ignacio Echeverría. El héroe del monopatín*
Ediciones Palabra, 2024, 168 pàg.

El juny del 2017, l'espanyol Ignacio Echeverría, que residia a Londres, es va endinsar, amb el seu emblemàtic monopatí, en l'escena d'un atemptat terrorista per ajudar el proïsme. Això li va costar la vida. Una vida que s'explica en aquest llibre.

CRÍTICA DE CINE

Deliciós

MONTSE CLAVERAS

Doctora en Història de l'Art i
professora de Religió

Delicieux és la història d'un cuiner, Pierre Marceron (Gregory Gadebois), que serveix al palau d'un noble dèspota. El seu somni és anar a Versalles i cuinar pel rei i la seva cort. Per això s'esforça a innovar les seves receptes, que no agraden a uns comensals aristòcrates que no les saben valorar i menyspreen la finesa del seu menjar. És acomiadat i ha de tornar a casa amb el seu pare i el seu fill.

L'arribada d'una dona, Louise (Isabelle Carré), una mica misteriosa, l'encoratjarà per valorar la seva cuina i la valentia de ser lliure i decidir tot i el risc del fracàs.

Els temes que tracta el film són duals: l'orgull, la ira, la por i la venjança enfront de la bondat, la generositat i l'alegria, entre d'altres. O el que és el mateix, la vida de persones menyspreables, immorals, indignes, enfront de les persones entranyables, amistoses, corteses.

I la fraternitat, la melodia de fons, viscuda tal com la presenta el papa Francesc en l'encíclica *Fratelli*

tutti quan diu: "Els signes dels temps mostren clarament que la fraternitat humana i la cura de la creació constitueixen l'únic camí cap al desenvolupament integral i la pau."

La pau és el que aconsegueixen el cuiner i l'aprenenta Louise, treballant junts, superant els obstacles i fundant el que podríem anomenar el primer restaurant a França (la pel·lícula té un fons real).

És una crítica social, narrada de manera bonica i amb bon humor. Situada en el temps que va precedir la Revolució Francesa, és a dir, el final del règim absolutista de Lluís XVI. Exposa l'exaltació del poble que es revoluciona amb la consegüent humiliació del noble i del ric.

El director Éric Besnard presenta la idea de fer arribar l'alta cuina de palau al poble. La cuina esdevé un art i el cuiner un artista, un creador. Tot succeeix a poc a poc: la història d'amor, el desvetllament de les intrigues de la dona, i en la ruralia francesa que ajuda a la lentitud del pas del temps i els esdeveniments. ■

AMB BON HUMOR

DELICIEUX ("DELICIOSO")

DIRECTOR: Éric Besnard

GUIÓ: Éric Besnard, Nicolas Boukhrief

REPARTIMENT: Grégory Gadebois, Isabelle Carré, Benjamin Lavernhe, entre d'altres

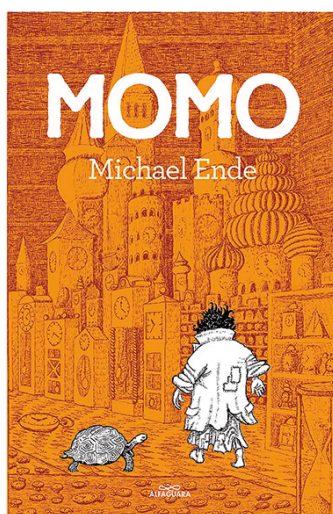
França 2021, 112 min

CRÍTICA LITERÀRIA

Necessitat d'amor de l'ésser humà

LLUCIÀ POU SABATÉ
Historiador i teòleg

MICHAEL ENDE

Momo

Editorial Alfaguara, 2007, 320 pàg.

Ja fa cinquanta anys que Michael Ende va escriure aquest meravellós relat sobre Momo, una nena amb un do molt especial: tan sols escoltant aconseguia que tothom se senti més bé. Ella reflecteix la necessitat d'amor de tot cor humà. Però apareixen els homes grisos, lladres del temps, que imposen no perdre el temps... Tot està uniformitzat, no hi ha lloc per a l'art, la imaginació i fins i tot dormir està mal vist. El Banc de Temps ho controla tot. Momo és l'única que no es deixa enganyar pels lladres de temps, i aquí comença l'aventura per ajudar tothom.

És una crítica al consumisme, a l'ús utilitarista del temps que no deixa petits moments i sensacions que confereixen a la vida un caràcter menys pragmàtic, més humà. En aquesta obra mestra, els contes i les històries representen quelcom màgic.

Ens quedem amb l'escolta activa que fa la protagonista: "Momo sap escoltar de tal manera que a la gent beneïta, de sobte, li venen al cap idees molt intel·ligents. No perquè digui o preguntí alguna cosa que dugui els altres a pensar aquestes idees, no; simplement hi era i escoltava amb tota l'atenció i tota simpatia. Mentrestant mirava l'altre amb els seus grans ulls negres i l'altre en qüestió notava immediatament com li venien al cap pensaments que mai no hauria cregut que tenia."

"I si algú creia que la seva vida estava totalment perduda i que era insignificant i que ell mateix no era més que un entre milions, i que no importava res i que podia substituir-se amb la mateixa facilitat que un test trencat, li explicava tot això a la petita Momo, i li resultava clar, de manera misteriosa mentre parlava, que tal com era només n'hi havia un entre tots els homes i que, per això, era important a la seva manera, per al món." Aprenem a tenir pau interior per escoltar els altres, com ella, i ser sembradors de pau al món. ■

UN NOU LLINDAR

Tot pot començar de nou!

L'anunci de la Resurrecció de Jesús, garantia de la nostra i la d'una humanitat salvada. Notícia que comunica l'esperança que perdura en el cor de cada persona i s'obre a cada poble. Així ha estat des del primer moment i així vol arribar a ser-ho avui, fins i tot allà on la realitat és més crua i la situació més degradada, el món que cada dia observem on la cultura de la mort atropella la dignitat humana, sobretot la dels més febles i innocents. Com cantar amb goig que la llum pasqual del Ressuscitat dissipa les tenebres i tot pot començar de nou? En la nit santa de Pasqua anunciem que aquesta novetat és possible.

Amb la música exultant del Pregó pasqual, els cristians cantem que la nit és clara com el dia: "Aquesta nit santa allunya el pecat, renta les culpes, fa innocents els caiguts, torna l'alegria als entristits, dissipa els odis, restableix la concòrdia, converteix les nacions." Estam davant d'una declaració d'amor, de reconciliació, de perdó i de pau per a tota la humanitat, fins i tot allà on la violència, la persecució i el pecat tenen tanta gent atrapada i subjugada.

Seguim preguntant que la llum i la força de la Resurrecció actuï a Palestina i a Gaza, a Israel, a Ucraïna, a Rússia, a Haití, al Sudan, a Nigèria, a Nicaragua i a tants altres indrets on sembla no haver-hi sortida i on encara creix més l'ambient de destrucció i de mort. Què fer perquè la llum de Crist i el goig pasqual arribin a tots els racons de la humanitat, començant per tot el que tenim més proper i quotidià, més inhumà i conflictiu? Hi ha una resistència activa que és la veritable "memòria" que ens manté vius i actius per anunciar que Crist és l'esperança de la humanitat.

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA

Bisbe de Mallorca

Catalunya + Cristiana

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol
i Andorra: 145 €

Gibraltar i Portugal: 145 €

Resta d'Europa: 222,99 €

Amèrica i Àfrica: 254,19 €

Àsia i Oceania: 325,43 €

Membre de: **appec**
editors de revistes i digitals

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya

Departament de la Presidència

Director: Òscar Martí Navarro

Consiliari: Mn. Miquel Ramón Fuentes

Sotsdirectora: Carme Munté Margalef

Redactors: Miquel Àngel Codina, Macià

Grau, Rosa M. Jané, Joan Andreu Parra

Lingüista: Montserrat Pibernat

Fotògraf: Agustí Codinach

Col·laboradors d'aquesta setmana:

Iván Bassols, Pilarín Bayés, Amadeu Bonet,
Ramon Maria Bosch, José María Carod, Mont-
se Claveras, Ángeles Conde, Juanjo Fernández,

Bernat Folcrà, Jordi Font, Josep-Maria Font,

Antonio Gil, Ignasi Miranda, Viqui Molins,

Glòria Monés, Pepe Navarro, Francesc Nico-

lau, Ramón Novella, Xavier Padilla, Dolors

Parellada, Joan Pallarès-Personat, Lluçia Pou,

Quique, Josep Rius-Camps, Pepe Rodado,

Felip-Juli Rodríguez, Sebastià Taltavull

**Redacció, administració, publicitat i
promoció:**

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014
BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 775

redaccio@catalunyacristiana.cat

administracio@catalunyacristiana.cat

publicitat@catalunyacristiana.cat

subscripcions@catalunyacristiana.cat

hola@clubnousamics.cat

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn.

Francesc Malgosa

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià

Administració: Isabel Giralt

(comptabilitat), Dídac Campos (subscripcions)

Autoedició i compaginació:

Joan Pàmies

Impressió: Impressions Intercomar-

cals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon

industrial El Cementiri. Tel. 938 788

403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT

FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

ISSN català: 2938-2238

ISSN internet: 2938-2254

Difusió controlada per

Les opinions expressades pels nos-
tres col·laboradors no reflecteixen
necessàriament la d'aquest setmanari

Agenda

Barcelona

MONESTIR DE LA VISITACIÓ DE SANTA MARIA

El **dijous 4 d'abril**, a les 21.00, hora
santa i missa; el **divendres 5**, a les
19.00, missa (passeig Vall d'Hebron,
256 - Barcelona).

ESCOLA DE PREGÀRIA

El **divendres 5 d'abril**, a les 20.45, es-
cola amb els mestres bíblics de pregà-
ria a la parròquia de la Mare de Déu de
la Medalla Miraculosa de Barcelona (c/
Consell de Cent, 112).

MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES

El **dissabte 6 d'abril**, a les 9.45, taller
de cal·ligrafia *Iniciació a la lletra gòtica*.
Nivell zero amb la Gna. Conxa Adell.
Inscripcions: activitatspuelles@
gmail.com.

CASAL LOIOLA

El **dissabte 6 d'abril**, a les 19.30, ce-
lebració de la Pasqua (c/ Balmes, 138
- Barcelona).

JORNADA FAMILIAR

El **diumenge 7 d'abril**, de 9.30 a
14.00, Jornada familiar *Per la fa-
mília i la vida* a l'Escola Maristes la
Immaculada de Barcelona ([https://
pastoralfamiliar.esglesia.barcelona/
es/jornada-familiar-interdiocesana-
7-de-abril-de-2024/](https://pastoralfamiliar.esglesia.barcelona/es/jornada-familiar-interdiocesana-7-de-abril-de-2024/)).

CATALONIA SACRA

El **diumenge 7 d'abril**, a les 13.00, vi-
sita guiada *El cel de Sant Just i Pastor de
Barcelona* amb Manel Alonso. Reser-
ves: tel. 693 720 202.

ESGLÉSIA DE SANT GAJETÀ

El **diumenge 7 d'abril**, a les 17.00,
Frederic Chordá parla sobre les pin-
tures de l'absis de l'església de Sant
Gaietà: la visió de sant Gaietà; se-
guidament concert amb Yulia Savula
(piano) i Larysa Fedorchenko (flauta
i saxo) a favor de la Fundació Manos
Providentes (c/ Consell de Cent, 293
- Barcelona).

CRISTIANISME I JUSTÍCIA

Els **dimarts del 9 al 30 d'abril**, a les
19.00, curs *La Resurrecció. Conseqüències
per a la vida espiritual* amb Laura Rius
(cursos@fespinal.com).

LOURDES

Del **dissabte 8 de juny al dilluns 10**,
peregrinació a Lourdes amb el santuari
i associació Sant Josep de la Muntanya
(tel. 609 775 989).

Girona

MÚSICA BARROCA

El **diumenge 7 d'abril**, a les 12.00,
concert de música barroca amb el
Trio Praetorius a favor de Càritas Pla
de l'Estany a l'església de Santa Maria
de Porqueres.

MONS. FRANCESC PARDO

El **dilluns 8 d'abril**, a les 9.00, missa en
el segon aniversari de la mort del bisbe
Francesc Pardo a la catedral de Girona.

Sant Feliu de Llobregat

LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA

Fins al dimecres 1 de maig, temporada
de *La Passió*, espectacle centenari amb
orquestra i cor en directe i tecnologia
d'avantguarda. Dues opcions: matí i
tarda, i un nou format de dues hores i
mitja de durada (tel. 937 771 587).

Solsona

SANTUARI DEL MIRACLE

El **cap de setmana del 5 al 7 d'abril**,
trobadra de Transcendència & Espiri-
tualitat sobre *El perdó: utopia o realitat?*
"Setanta vegades set" (tel. 973 291 699).

Tarragona

FESTA DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

El **diumenge 7 d'abril**, a la catedral de
Tarragona: a les 11.00, missa solemne
presidida per Mons. Joan Planellas;
a les 13.45, exposició del Santíssim i
rosari; a les 15.00, hora de la Miseri-
còrdia i res de la coroneta; a les 16.00,
predicació, consagració a la Divina
Misericòrdia i benedicció d'estam-
pes; a les 17.00, benedicció i reserva
del Santíssim, i veneració de la relíquia
de santa Faustina.

PREGUEM PER LES INTENCIONS DEL PAPA

Perquè qui arrisca la vida per l'Evan-
geli contagiï a l'Església el seu valor i
impuls missioner

“Hi ha molts nens en centres d'acollida a qui s'hauria de donar una segona oportunitat”

CARME MUNTÉ MARGALEF

“Una nena petita amb el cabell llarg amb un vestidet de color groc i les xanquetes de purpuri-na.” Així recorda la M. Josep Subirachs la seva filla d'acollida, la Ritta, la primera vegada que la va veure. Era el juliol del 2018 i aleshores la Ritta tenia 4 anys. Subirachs, que és autora i il·lustradora, ha plasmat la seva experiència de mare d'acollida en dos llibres: *Experiències d'una mare d'acollida* (2021) i *Som una família* (a l'abril a les llibreries).

Què ens pots explicar de la primera fase de l'acollida? Va ser difícil?

Al principi va ser força dur, sobretot els primers mesos. La nena portava dos anys al centre d'acollida i venia amb una motxilla personal molt plena, malgrat que només tenia 4 anys. Tenia un caràcter molt fort, i li feia por tornar a patir un abandonament. Amb l'ajuda dels psicòlegs vam solucionar els problemes. Vaig voler plasmar aquella primera vivència en un llibre: *Experiències d'una mare d'acollida* (2021). Ara, un cop superada aquella etapa, puc dir que l'experiència d'acollida és única, un deu. El segon llibre, que veurà la llum després de Sant Jordi, recull aquest moment en què ara sí que puc dir que *Som una família*.

Com es va creant el vincle?

Al començament érem dues desconegudes que convíem. Però va haver-hi un moment en què vam fer el clic mental per començar a conviure com una família. Recordo que quan portàvem dos mesos juntes un dia em va preguntar si em podia dir “mama”. Va ser molt emocionant. Ara el vincle és molt fort, de mare i filla. El vincle es va creant a partir de les rutines del dia a dia: quan fem un pastís, quan està malalta, quan anem al metge o al parc. Els records fan història, i la història és vida.

Quina és la relació amb la mare biològica?

La Ritta té una visita programada amb la mare

i els germans biològics un cop al mes, i durant tot el dia. Al començament la recollia i la tornava la mare biològica, però ara ho faig jo, perquè la Ritta tenia por que se la quedessin i no pogués tornar a casa. En aquests sis anys la primera vegada que vaig conèixer la mare biològica va ser fa poc. Em pensava que seria molt violent però va ser molt normal i natural. Ens explicàvem coses de la nena. Hem de posar les coses fàcils per al bé de la Ritta.

Què passarà als 18 anys?

La meua acollida havia de ser temporal, només durant dos anys, però com que la mare biològica no va assolir les pautes que li havien marcat, va passar a ser definitiva, almenys fins que tingui 18 anys. Aleshores, com ens passa amb els fills, decidirà què vol fer. Podrà anar a un pis tutelat, tornar amb la família biològica o quedar-se amb mi. Encara és petita, però és un tema que l'amoïna. Em diu que es voldrà quedar a casa amb mi, i jo li dic que és clar que sí, que podrà fer el que vulgui.

Els llibres són una manera de sensibilitzar i animar sobre la importància de l'acollida?

Sí, els he escrit perquè més gent s'animi a acollir. Hi ha molts nens en centres d'acollida a qui s'hauria de donar una segona oportunitat. El centre d'acollida hauria de ser un para-xocs, una solució d'emergència. Hi estan molt ben cuidats, però no és el mateix viure en una família, on trobes recolzament i amor incondicional i on la persona de referència sempre és la mateixa. ■

Apropa't a Lleida Viu el moment!

**AUTÈNTICA
DIFERENT
NATURAL**

Parc Nacional d'Altguàrdies i Estany de Sant Maurici. Pirineu de Lleida. © Oriol Clavera

**Retroba't amb la naturalesa.
Viu el Pirineu i les Terres de Lleida!**

aralleida.cat